

Ambitiøse finske initiativer vil opkoble den arktiske jernbane til Tyskland

26. marts, 2018 – Den finske regering annoncerede den 9. marts sin beslutning om at planlægge en arktisk jernbanelinje til Norges mest østlige beliggende by, Kirkenes, ved Barentshavet. Denne beslutning har afgjort denne jernbanelinjes rute, som flere norske havne og den russiske havn Murmansk har konkurreret om. Ruten fra Kirkenes vil åbne for adgang til et potentielt meget rigt område for minedrift i det nordlige Finland. Den vil løbe til Rovaniemi, der via jernbane er forbundet til resten af Finland. Jernbanen vil bringe hele Finland og Sverige i kontakt med den nordlige sejlroute, såvel som med de enorme energiprojekter i det arktiske område.

Den finske minister for transport og kommunikationer Anne Berner arbejder for en række projekter, der forbinder den nordlige sejlroute, gennem Finland, direkte med Centraleuropa og Tyskland. Hun arbejder aktivt for tunnelprojektet mellem den finske hovedstad, Helsinki, og den estiske hovedstad, Tallinn. Herfra findes projektet Rail Baltica som et af de ni sovende EU-korridorprojekter (TEN-T), der forbinder hele Europa. Minister Berner er meget aktiv med at etablere kontakt med de relevante institutioner i Norge, Sverige og de Baltiske Stater, såvel som med de hjemlige oprindelige folk i området, hvor den arktiske jernbane (fra det Arktiske Hav) skal løbe. Berner var den finske regerings repræsentant ved Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017.

Finland arbejder også for, at Sverige skaber en Botnisk Korridor i begge lande, på begge sider det Baltiske Hav (Østersøen). Den hesteskoformede jernbanekorridor vil, sammen med Helsinki-Tallinn-tunnelen, Rail Baltica og jernbanenettet i Danmark, Tyskland og Polen, fuldstændiggøre en Baltisk Ring

omkring hele det Baltiske Hav.

I en rapport om Arktisk Hav-jernbanen (Arctic Ocean Railway) gøres det klart, at det er planen at arbejde sammen med Kina i hele det arktiske område. Et kapitel med overskriften, »Arktisk Hav-jernbanen er den del af det globale transportsystem« er visionært: »På en bredere skala er Arktisk Hav-jernbanen også forbundet til de førnævnte projekter, dvs., Rail Baltica og Helsinki-Tallinn-tunnelen. Arktisk Hav-jernbanen bør derfor ses som en del af det globale transportsystem ... Arktisk Hav-jernbanen ville forbinde det arktiske område og dets udstrakte naturlige resurser med både Finlands jernbanenet og – via Helsinki-Tallinn-tunnelen og Rail Baltica – med Centraleuropa og hinsides. Arktisk Hav-jernbanen ville give en alternativ rute for finsk eksport og import. En forbindelse til det Arktiske Havs dybe, isfrie havne ville åbne for en forbindelse til Atlanterhavet og Nordøstpassagen og herved på signifikant vis øge Finlands transportkapacitet og forbedre dets logistiske position og tilgængelighed. Takket være disse forbindelser, ville Finlands betydning som en nordeuropæisk transportrute vokse.«

Det Finske Transportagentur udgav sin **Arctic Ocean Railway Report** i år.

Tidligere er betydningen af Arktiske Hav-jernbanen blevet beskrevet i en tale for Schiller Institut-konferencen i Berlin, 25.-26. februar, 2012 af *EIR*'s Stockholm-korrespondent Ulf Sandmark, »**Man in the Arctic – But How?**«, udgivet i *EIR*, 6. april, 2012.

Videnskaben om at gøre en ende på fattigdom og geopolitik

Leder fra LaRouchePAC, 25. marts, 2018 – I det aktuelle, globale miljø, med undertiden hektiske diskussioner om geopolitiske forholdsregler og modforholdsregler, om handelssanktioner og gengældelse, om udskiftninger af personer og personel i ledende regeringer i verden – side om side med det klare potentiale for dramatiske ændringer, som præsident Trumps nylige, improviserede opringning til præsident Putin var et bevis på – er det nyttigt at træde et skridt tilbage og vende tilbage til nogle grundlæggende spørgsmål, som begynder med et halvt århundredes fundamentale opdagelser af Lyndon LaRouche, især inden for videnskaben om fysisk økonomi.

Denne eneste måde, hvorpå vi kan gøre en ende på det nuværende, geopolitiske mareridt, som er Det britiske Imperiums system, og etablere det politiske fundament for en varig fred, skrev Lyndon LaRouche tilbage i marts 1984 (»LaRouche-doktrinen: Udkast til aftalememorandum mellem USA og U.S.S.R.«), er ved at sikre: »a) Alle nationalstaters ubetingede suverænitet, og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med henblik på promovering af ubegrænsede muligheder for at blive delagtig i fordelene ved teknologisk fremskridt, til gensidig fordel for hver enkelt nationalstat, og alle nationalstater.«

Et afgørende spejlbillede af et sådant fremskridt er udryddelse af fattigdom og inkludering af voksende befolkningslag i teknologisk progressive former for produktion. Her har Kina i løbet af de seneste 35 år været ledende i verden og har reduceret sin fattige befolkning fra 875 million i 1981 til i dag 30 million. Tilbage i 1981 husede Kina 46 % af verdens fattige inden for landets grænser; i dag

er denne procentsats mangefold reduceret, til 5 %.

Denne udvikling accelererede med begyndelse i 2008, da politikken med at bygge et netværk af højhastigheds-jernbanekorridorer blev sat i gang i Kina og bragte industrialisering og teknologisk fremskridt til alle hjørner af landet. Et resultat har været, at fattigdom i Kina blev reduceret med ikke mindre end 85 % mellem 2008 og 2017 – under et årti.

Med præsident Xi Jinpings lancering i 2013 af Bælte & Vej Initiativet, er denne samme drivkraft for udvikling begyndt at stråle ud over hele planeten – spredningen af den Nye Silkevejsånd, som Helga Zepp-LaRouche så ofte refererer til.

Lad os overveje Kinas præstationer i lyset af de indledende bemærkninger i Lyndon LaRouches artikel, »Om LaRouches opdagelse«, fra 21. november, 1993 (genudgivet i *EIR*, 11. aug., 2017):

»Det afgørende indhold af mit originale bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi, er skabelsen af en metode til at behandle det kausale forhold mellem, på den ene side, enkeltpersoners bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt inden for videnskabelige og analoge former for viden og, på den anden side, de heraf følgende forøgelse af den potentielle befolkningstæthed i de tilsvarende samfund.«

En lignende fremgangsmåde – om end uden den dybtgående, videnskabelige og filosofiske stringens, LaRouche har skabt – er i realiteten grundlaget for Kinas præstationer. Som præsident Xi Jinping præsenterede sine marchordrer for økonomien i en tale 9. juni, 2009:

»Udløs i størst mulig grad videnskabens og teknologiens enorme potentiale som den primære kraft for produktion ... og udvikling, støttet af videnskab og teknologi, og som er rettet mod fremtiden, og fremskynd tempoet for opbygning af et innovativt land.«

Man kunne således udmærket karakterisere Kinas fremgangsmåde i dag som anvendelsen af det Amerikanske Økonomiske System med kinesiske karaktertræk, en fremgangsmåde, der har ført til en succes uden sidestykke i udviklingen af Kinas relative befolkningstæthed, og på det seneste, med Bælte & Vej Initiativet, hele verdens.

Tiden er inde til, at USA atter vedtager denne politik som sin egen og herved omsider gør en ende på fattigdom over hele planeten, og samtidig driver en pæl i hjertet på britisk geopolitik.

Foto: Kinesiske børn hilser præsident Trump med flag under hans besøg i Kina, november, 2017.

Federal Reserve og infrastrukturprojekterne

23. marts, 2018 – Med Federal Reserves hævelse af Federal funds-renten til 1,75 % onsdag, og med yderligere to planlagte rentestigninger, har man regnet ud, at Fed vil udbetale \$37 mia. i 2018 i renter på overskydende reserver (IOER) til banker, der fortsat har overskydende reserver i Fed. Det drejer sig i overvældende grad om storbankerne på Wall Street og i City og London og andre europæiske storbanker, samt de store, amerikanske, regionale institutioner; og de har stadig næsten \$20 billion i overskydende reserver i Fed, i form af amerikanske statsobligationer.

Fed vil således udbetale dem \$37 mia. i år, for *ikke* at udlåne disse overskydende reserver, men til fortsat at bruge dem som instrumenter for sikkerhedsstillelse til spekulative handler.

\$37 mia. ville finansiere både hele Gateway Projektet og udskiftningen af Poe Locks, helt til deres færdiggørelse; eller, en ny jernbanetunnel i Baltimores havn og hele Texas kystbeskyttelse mod oversvømmelse og plan for vandmanagement, der har ventet på finansiering, siden 1968.

Federal Reserve anlagde første gang i historien IOER under finanskrakket i 2008. Selv de to Republikanske ledere af Husets Komite for finanstjenesteydelser, Jeb Hensarling og Patrick McHenry, truede gentagne gange Fed-formænd på komiteen med, at, hvis Fed ikke standser denne praksis, vil Kongressen tvinge dem til det. Men Fed ignorerer dem; Wall Street behøver stadig denne »støtte«; og de har ikke forsøgt at handle på disse trusler.

Den gennemsnitlige rente, der tilbydes sparere, som køber CD'er (Credit Default Swaps), er stadig ikke engang oppe på 1 % og ligger på 0,91 %, iflg. American Banker.

Foto: Houston, Texas, august 2017. Det er påkrævende nødvendigt at finde finansiering til at gå i gang med moderne infrastruktur til beskyttelse mod oversvømmelser, der jævnligt forekommer i området som følge af orkaner og koster menneskeliv og enorme ødelæggelser.

Hvad mener Aarhus Universitet egentlig?

af Hans Schultz fhv. kandidat til Folketings- og Kommunal-valg for Schiller Instituttets Venner, marts 2018 – Lektor emeritus i bioscience fra Aarhus Universitet Per Nørnberg skriver i en kronik i Jyllands-Posten bragt d. 28. februar 2018, at vi grundlæggende set mangler en pest i ny og næ til at reducere

verdensbefolkningen med – sikkert lidt ligesom den mørke tidsalder i det 14. århundrede da byldepesten hærgede i Europa. 2,5 mia. mennesker på jorden er, hvad Per Nørnberg stiler efter, hvor andre af lignende overbevisning kan nævne en eller en halv mia. mennesker som deres 'drømmescenarie'.

Med det menneskesyn, der ligger bag denne tankegang, må man jo konkludere, at Adolf Hitler var en våbenfælde for denne 'bæredygtige' verdensorden. Måske med den undtagelse, at Hitler også forårsagede død blandt de forkerte mennesker, såsom europæere og jøder. Per Nørnberg peger nemlig direkte på Afrika som det sted, hvor befolkningen først og fremmest skal reduceres, ud fra hvilket man nødvendigvis må konkludere, at det er udviklingslandene, der er det første mål for reduktion. Altså må disse befolkninger bestå af mennesker af mindre værd end kaukasiske hvide. Dette er en grundtanke bag nazismen, som Per Nørnberg altså fremturer med.

Per Nørnbergs argumenter er et sammensurium af forskellige emner, som klimaforandring, flygtningeproblemer, biodiversitet – ingen overraskelser her – og meget andet mellem himmel og jord. Fælles for det hele er, at Per Nørnberg ikke viser den mindste indsigt i de dybere detaljer for hver enkelt af de sager, han nævner, men agerer som en elefant, der forsøger sig med broderi.

At ressourcer ikke er begrænsede, og at der findes løsninger på verdens fattigdomsproblemer, optræder ikke i Per Nørnbergs optik. For eksempel har Lake Chad-myndigheden netop holdt en succesrig konference om megaprojektet Transaqua, der handler om at omlæde en del af vandet fra tilløbsfloderne til Kongofloden op til Chad-søen beliggende mellem Niger, Nigeria, Cameroun og Chad. Dette viser en vej til, hvordan man faktisk kan forbedre levebetingelserne for nogle af de fattigste mennesker på jorden, fremfor at stigmatisere dem, ved at erklære dem som problemet.

Afrika er ikke overbefolket, men mangler derimod udvikling. Og

fattigdom er ikke en naturlig konsekvens af demografi eller lignende, men er politisk kunstigt iscenesat. Netop nu er en historisk udvikling i gang, båret af Kinas Bælte og Vej Initiativ (BRI) også kaldt 'Den Nye Silkevej', som gør det muligt for verdens fattigste befolkninger en gang for alle at gøre op med fortidens åg fra kolonimagterne og befri sig fra århundreders fattigdom.

Men Per Nørnbergs verdensopfattelse kommer af hans grundlæggende menneskesyn. Et menneskesyn han deler med bl.a. prins Philip Mountbatten, medstifter af Verdensnaturfonden, Adolf Hitler, der vidst ikke behøver yderligere introduktion, samt Winston Churchill, der bl.a. stod for den forcerede udsultning af 4 millioner Bengalere i året 1943 alene. Spørgsmålet er så, om Aarhus Universitet som institution også deler Per Nørnbergs syn. Står Connie Hedegaard, formand for AU's bestyrelse, på linje med dette syn? Og hvad med de andre universiteter her i Danmark?

Link til artikel på Jyllandsposten:

<https://jyllands-posten.dk/debat/kronik/ECE10357910/det-egentlige-problem-er-befolkningsudviklingen/>

Londons scenarie for krig, eller Kinas scenarie for fremskridt? Hvad vælger Amerika?

Leder fra LaRouchePAC, 19. marts, 2018 – Den britiske regerings nu dagligt eskalerende konfrontation med Rusland er drevet af de mest korrupte motiver og tilsigter frem for alt

at trække USA ind i – det, der kunne blive krig, endda en »krig uden overlevende«.

I løbet af de seneste 48 timer er tre nye »narrativer« om angivelige russiske angreb mod Storbritannien blevet sendt ud af London, som konstant optrapper og forandrer den oprindelige, udokumenterede anklage om, at Rusland – og dernæst, russere efter præsident Putins personlige ordre – forsøgte at myrde en MI6-dobbeltagent i England. Og de britiske medier har gjort en dristig »militær udfordring af Rusland« ud af en øvelse med britiske ubåde, læsset med amerikanske atommissiler, sammen med amerikanske atomubåde under polarisen.

Hvilke motiver har den britiske udenrigsminister Boris Johnson, der ser ud, og agerer, som »Col. Blimp« fra tegneserien fra Første Verdenskrig, og Theresa May, der blev premierminister ved et tilfælde, og som har den stilling, Johnson troede, ville blive hans? De er imperialister af en finansiell og geopolitisk London-orden, som, forventer de, vil blive håndhævet militært af USA.

De ser denne geopolitiske orden blive erstattet af Kinas nye paradigme for samarbejde mellem stormagter for alle nationers fremskridt og deres befolkningers produktivitet: Bælte & Vej Initiativet med nye infrastrukturprojekter og udryddelse af fattigdom. De ønsker Kina holdt tilbage, Bælte & Vej sat under City of Londons regler; men de kan ikke få det til at ske. De ønsker Kinas allierede Rusland konfronteret og endda udfordret til kamp.

De konfronteres selv med utilfredse britiske befolkninger og en determineret og bredt støttet leder i Labours Jeremy Corbyn, som bekæmper deres geopolitiske politikker og City of Londons finansielle, imperiale bankcentrums finansielle forbrydelser. De ønsker Corbyn tjæret som en »håndlanger for Kreml« af tabloidpressen, og drevet ud.

De ser fortsat stærk modstand mod Londons geopolitik fra præsident Donald Trump. Efter 18 måneders nonstop angreb på Trump, der har deres udspring i britiske efterretningstjenester, som sigter på at knække ham eller fjerne ham, går han stadig ind for samarbejde mellem stormagterne og vinder støtte i den amerikanske befolkning.

De står meget snart over for endnu et krak i London-Wall Street-kabalen, værre end i 2007-08. Det britiske Imperiums svar på denne trussel har altid været krig.

På trods af hysterisk støtte i de store medier, så har de »nye Churchills« fra London ikke det momentum, de forestiller sig, for krigskonfrontation. Ikke engang i UK – men, for dem er det, at køre USA, altid det, der tæller mest.

Det, der nu er afgørende, er, at præsident Trump og USA vælger tilbuddet fra Kina, Bælte & Vej Initiativet, og lader dets paradigme for produktiv, økonomisk fremskridt dryppe lidt på os.

Skattelettelser og afregulering af Wall Street har ikke genoplivet, og vil ikke genoplive, amerikansk vækst fra dens lange stagnation, og heller ikke udfylde USA's enorme infrastrukturunderskud. Det vil derimod de tiltag, som stifter af *EIR*, Lyndon LaRouche, har foreslået, med begyndelse i Glass/Steagall-loven til at bryde Wall Street op. Disse tiltag, som omfatter den første, statslige kreditinstitution, USA har haft siden Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corp., har til formål at slutte USA til et globalt samarbejde mellem suveræne nationer for »menneskehedens fælles mål«.

Det betyder at vælge Kinas fremskridt til, og Storbritanniens krig fra.

Foto: Vladimir Putin og Theresa May diskuterede spørgsmål af fælles interesse for Rusland og Storbritannien. Hangzhou, Kina, 4. september, 2016 (Kreml).

Britisk geopolitisk imperiepolitik kollapse; Theresa May forsøger desperat at kontrollere Trump

Leder fra LaRouchePAC, 13. marts, 2018 – Den britiske premierminister Theresa May har opført et show à la Churchill over det, der fremstår som en forgiftning af en russisk dobbeltagent i London. Hun og udenrigsminister Boris »Col. Blimp«[1] Johnson har givet Rusland et 24-timers ultimatum og krævet NATO's støtte til, at UK konfronterer Rusland og et muligt angreb mod Syrien. Tirsdag eftermiddag kontaktede May præsident Donald Trump pr. telefon for at forsøge at overtale ham til at angribe Rusland.

Uheldigvis for hende var Churchill selv en ivrig bruger af giftvåben på slagmarken, »udslettelsesbombning« – som han udtrykte det – og af giftgasangreb mod civile fra »laverestående racer«. Mange i verden husker Det britiske Imperiums historie og er bevidst om dets aktuelle bevæbning og styring af den saudiske folkemordskrig mod Yemen.

Og UK er selv i besiddelse af den sjældne, kemiske nervegift, som May hævder, blev brugt af russere i London.

Men Mays desperation kommer i realiteten af den kendsgerning, at den geopolitiske doktrin, briterne i århundreder har fremmanet, kører på pumperne. Den er i færd med at blive besejret af en ny politik, kendt som den Nye Silkevej og af Kinas præsident betegnet som »menneskehedens fælles fremtid«.

Kina har bragt et nyt, produktivt, globalt boom med

infrastrukturbyggeri ind i verden og sammen med det, en idé om stormagtsrelationer, baseret på respekt og gensidig udviklingshjælp til andre nationer. Præsident Trump har gentagne gange valgt at understrege sin fremragende, gensidigt respektfulde relation med Kinas præsident Xi Jinping, og deres samarbejde kunne endda stabilisere Koreahalvøen.

De af britisk efterretning skabte »Russiagate«-skandaler i USA, der har til formål at enten tvinge Trump ind i en konfrontation med Rusland, eller også tvinge ham ud af embedet, fortsætter med at kollapse – nu med Husets Efterretningskomite, der har afsluttet sine efterforskninger og erklæret, »intet at finde«.

Præsident Vladimir Putins tale 1. marts har erklæret NATO-politikken med omringning af Rusland med NATO's strategiske førsteangrebskapacitet for forældet og død. Det kan ikke ignoreres. Selveste USA's Forsvarsministerium har nu erkendt, at USA's ABM-systemer ikke vil virke mod Ruslands strategiske våben. Som præsident Putin sagde, så er forhandlinger, baseret på gensidig respekt, den bedste politik for begge lande.

May kunne være på nippet til at blive udskiftet som premierminister af leder af Labour-partiet, Jeremy Corbyn, der faktisk har massiv støtte i den britiske befolkning, til dels for at have afvist krigskonfrontation med Rusland.

Hvad enten den britisk PM kan få præsident Trump til at sige »Rusland gjorde det« i dag eller ej, så er hendes problem af en dybere karakter. Som Helga Zepp-LaRouche i dag kommenterede, så er det establishment, som May repræsenterer, allerede besejret i en kamp, de har tabt på forhånd – og hvor de kæmper for britisk imperiepolitik til den bitre ende. Det nye paradigme for stormagtsrelationer, som Kina står i spidsen for, er i færd med at skubbe den længe dominerende, britiske, geopolitiske doktrin ud af den historiske scene.

USA under Trump kan undgå »Thukydid-fælden« og samarbejde, til

gensidig fordel for alle nationer.

Men kan det genoplive sin industri, produktivitet, sin storhed som rumfartsnation, sin videnskabelige dygtighed – eller endda sine borgeres forventede levetid? Kan det skabe kredit for at udskifte sin nedbrudte, økonomiske infrastruktur?

Det er her, både Trump og Kongressen er ved at forlise. Og det er, hvad en tilslutning til den Nye Silkevej vil betyde.

Foto: Præsident Donald Trump køber tydeligvis ikke PM Theresa Mays B-S-, under konferencen i Davos, 2. jan., 2018. (Public Domain)

[1] Britisk tegneseriefigur fra trediverne. Blimp er pompøs, opfarende, chauvinistisk og en britisk stereotype. Figuren er opkaldt efter en spærreballon, kendt som en 'blimp'. (-red.)

Et stort skridt fremad for realisering af Transaqua-projektet: Overførsel af vand er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed

2. marts, 2018 – Det officielle udfald af den internationale konference om Tchadsøen den 26.-28. feb. i Abuja, Nigeria, er en utvetydig støtteerklæring til Transaqua-projektet, der foreslår overførsel af vand fra Congoflodens bækken til Tchadsøen. Den siger klart:

* Der er ingen løsning på Tchadsøens svindende vandmængde, som ikke involverer en genopfyldning af søen gennem en overførsel af vand fra uden for søens bassin.

* Overførslen af vand fra det interne bækken er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed.

* Transaqua-projektet, der vil overføre vand fra Congoflodens bifloder på dens højre side og føre det 2.400 km frem via en kanal til Charifloden, er den foretrukne, gennemførlige mulighed.

LPAC's featurevideo om Transaqua-projektet:

Det blev desuden, under mødet på højt niveau mellem præsidenterne for kommissionen for Tchadsøens bækken, af den italienske ambassadør til Nigeria, Stefano Pontesilli, annonceret, at Italien vil bidrage med €1,5 mio. til forundersøgelserne til Transaqua-projektet og erklæret, at Italien var parat til at indgå som partner i det foreslåede »Transaqua-projekt« for at sikre den heldige overførsel af vand. Forundersøgelserne er planlagt til at blive gennemført af det italienske ingeniørfirma, Bonifica, og byggefirmaet PowerChina.

Radio France International citerer *EIR's* Claudio Celani

Radio France International citerede *EIR's* korrespondent Claudio Celani i sin dækning af den Internationale Konference om Tchadsøen den 26.-28. feb. i Abuja, Nigeria. »For ambitiøst, for risikabelt, for dyrt? Grundene til at være modstander af det mangler ikke, men projektet for at genopfylde Tchadsøen er tilbage. Tirsdag, den 27. feb. i Abuja, Nigeria, var den titaniske ambition om at overføre vand fra Congobækkenet på alles læber, som det blev rapporteret af den italienske analytiker, Claudio Celani:

»'Folk her er overbevist om, at overførsel af vand er den eneste måde, hvorpå en genoplivning af Tchadsøen kan ske. De ser store ting. De forstår, at de har brug for et stort projekt, Transaqua, det store projekt, hvis hensigt ikke alene er at flytte vand fra punkt A til Punkt B, men også at bygge en reel, moderne infrastruktur i Afrikas hjerte', forklarer han.«

RFI fortsætter: »Transaqua er ved at rejse sig af asken. Det italienske firma Bonifica, der oprindeligt udarbejdede projektet, er nu associeret med det kinesiske selskab, PowerChina. En fælles forundersøgelse vil blive finansieret af den kinesiske og italienske regering. PowerChinas cheffingeniør er glad for dette samarbejde: 'Jeg mener, vi står ved begyndelsen til et nyt samarbejde. Vi ser frem til at begynde dette samarbejde.'«

Alt imens artiklen citerer François Kalwele fra den Demokratiske Republik Congos Miljøministerium, som sagde, han er fortalere for solidaritet mellem afrikanske stater, så handler resten af artiklen om muligheden for, at man finder olie i regionen.

Dækningen fra Agence France-Presse (AFP) understregede de to valg, som Tchadsøen står overfor, enten at bringe mere vand til søen, eller også at overlade regionen fuldstændigt til Boko Haram-islamister. »Omkring 40 million mennesker lever ved eller omkring Tchadsøen – men denne vitale resurse er hastigt i færd med at skrumpes ind under virkningen af klimaforandring og fejlagtig management af vandet ... Det lyder som noget fra Wakanda, det futuristiske, afrikanske kongedømme i hit-filmen, 'Black Panther'. Men 'Transaqua' er et meget virkeligt forslag til et meget virkeligt problem – hvordan man genopfylder Tchadsøens svindende vandmængde.

Forslaget forudser en 2.600 km lang kanal fra den Demokratiske Republik Congo, tværs over den Centralafrikanske Republik for at mødes med Charifloden, der løber ud i ferskvandssøen ...

Regionens forværrede sårbarhed er blevet et rekrutteringsgrundlag for Boko Haram. Jihadisterne har fundet det langt lettere at vinde landmænd og fiskere, der fører en forarmet tilværelse, over på deres side, og at skabe en base for sig selv på mange af søens øer ... Eksperter mødtes i Abuja i to dage for at diskutere måder, hvorpå man kan standse udtørringen af Tchadsøen – og Transaqua tiltrak interesse, selv om projektet stadig er i sin vorden og står over for mange forhindringer.«

AFP citerer eksekutive sekretær for Tchadsø-bækkenets Kommission, Sanusi Abdullahi: »Overførsel af vand i det interne bassin er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed. Vi står over for den mulighed, at Tchadsøen forsvinder, og det ville være en katastrofe for hele det afrikanske kontinent.«

Med en kritik af UNESCO's nye research- og bevaringsprogram til \$6,5 mio., som omfatter Cameroun, Tchad, Niger og Nigeria, såvel som C.A.R. (Centralafrikanske Republik), som udgørende en afledning, sagde Horace Campbell, en professor i afrikanske studier ved Ghanas Universitet, til delegerede, 'Det, de franske intellektuelle har promoveret, er overlevelsessevne og levebrød. Men det kan man ikke få uden at genopfylde søen.'«

Den tekniske direktør Franco Bochetto, fra det italienske ingeniørfirma Bonifica, som først designede Transaqua-projektet for henved 35 år siden, citeres, »Synet af hundreder af mennesker, der dør i Middelhavet« havde ansporet den italienske regering til at støtte projektet. »I de seneste år har situationen hastigt ændret sig, og det, der ikke syntes at være muligt i 1980'erne, har nu interesse«, sagde han. »Vi arbejder her for projekter, og vi ønsker at tage et socialt ansvar«, sagde Ziping Huang, en ingeniør hos PowerChina. Bonifica og PowerChina vil udføre forundersøgelserne til projektet.

Foto: Præsident for den Føderale Republik Nigeria og øverstkommanderende, Hans excellence Muhammadu Buhari GCFR

holder åbningstalen på konferencen for at redde Tchadsøen, Abuja, Nigeria. Photo: @lcbconference2018

Hvorfor geopolitik fører til krig

– Og en sejr i Abuja, Afrika.

Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme

Webcast, 1. marts, 2018 (pdf, dansk, og video)

Er det virkelig OK med narkoepidemien, der i USA har ført til et fald i den generelle levetid; guvernør Bevin påpegede det faktum, at nogle af disse sataniske budskaber også er i teksterne i popmusikken, i filmene, i videospillene – bør vi tillade alt dette, og få vore samfund totalt ødelagt? Der er en virkning af alt dette på de kognitive evner! Hvis man ønsker Lyndon LaRouches Fire Love som den eneste løsning til at undgå systemets kollaps, jamen, især den fjerde lov kræver et forceret program for fusionskraft, for international rumforskning og rumrejser. Man kan ikke have folk med ødelagte hjerner, fordi de er afhængige af disse ting, og så få dem til at blive kreativ, produktiv arbejdskraft.

Så det er én og samme diskussion, vi har brug for – vi har brug for et Nyt Paradigme, og vi må have et uddannelsessystem, der understreger skønheden i klassisk kultur, der understreger karakterens skønhed som et udviklingsmål. Det var Wilhelm von

Humboldts idé, som trods alt havde indflydelse på meget af undervisningssystemet i Europa og USA i det 19. århundrede, og det holdt sig endda til langt ind i det 20. århundrede, og han havde den idé, at formålet med uddannelse må være karakterens skønhed. Hvem taler om dette nu om stunder? Hvis man tager nogle af disse børn, der er afhængige af disse voldsvideospil, eller endnu værre, der kigger på forfærdeligt materiale på Internettet, hvor der bruges tortur og sådanne ting, og som virkelig bliver ødelagt. Deres hjerner bliver fuldstændig ødelagt!

Eftersom guvernør Bevin har krævet en national debat om dette, og præsident Trump heldigvis også ønsker at tage dette spørgsmål op, mener jeg, vi må have en sådan debat, for det er efter min mening en integreret del af USA's tilslutning til det Nye Paradigme og den Nye Silkevej, for vi kan ikke have, at dette fortsætter.

Schiller Instituttet har i mange år bevist, at, med klassisk musik, med klassisk poesi, med Schiller, med Shakespeare, kan man transformere folk og få en æstetisk opdragelse, og det er præcis, hvad vi har brug for lige nu.

Download (PDF, Unknown)

Putin leverede en meget

fremsynet Tale til Nationen

Torsdag, 1. marts, 2018 – Den russiske præsident Putin leverede en meget fremsynet Tale til Nationen, eller tale om nationens tilstand, i går, hvor han talte til en fælles session i Ruslands føderale forsamling, de to lovgivende huse. Talens fulde tekst er udlagt på engelsk på Kremls website. (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/56957>)

Putin dækkede i talen hele spektret af økonomi, sikkerhed og internationale emner.

Præsidenten lagde ud med sin økonomiske politik, der er centreret omkring at løfte den russiske befolknings vilkår således, at det muliggør dens fulde, kreative potentiale, og således også den russiske nations potentiale. Her følger nogle enkelte uddrag af nogle af højdepunkterne i Putins inspirerende tale:

»Som jeg tidligere har sagt, så bestemmes statens rolle og position i den moderne verden ikke kun eller i overvejende grad af naturlige resurser eller produktionskapaciteter; den afgørende rolle spilles af folket, så vel som også af vilkårene for hvert enkelt individs udvikling, selvhævdelse og kreativitet. Alting afhænger derfor af indsatsen for at sikre det russiske folk og garantere vore borgeres fremgang. Vi må opnå et afgørende gennembrud inden for dette område.«

Putin understregede, at »verden akkumulerer nu et enormt teknologisk potentiale, som gør det muligt at opnå et virkeligt gennembrud i forbedringen af folkets livskvalitet og moderniseringen af økonomien, infrastrukturen og statens styrelse og administration ... de næste par år vil være afgørende for landets fremtid. Jeg gentager; disse år vil blive afgørende ...«

Med en advarsel om, at en »teknologisk forsinkelse og afhængighed vil sige reduceret sikkerhed og reducerede

økonomiske muligheder for landet og, sluttelig, tabet af landets suverænitet ... Som jeg har sagt, så vedrører forandringerne hele civilisationen, og den blotte skala af disse forandringer kræver en lige så magtfuld respons. Vi er rede til at yde en sådan respons. Vi er parat til et regulært gennembrud ...

I modsat fald bliver der ingen fremtid for os, for vore børn og for vort land. Det er ikke et spørgsmål om, at nogen erobrer eller ødelægger vort land. Nej, det er ikke faren. Hovedtruslen og vores hovedfjende er det faktum, at vi sakker bagud. Hvis det ikke lykkes os at vende denne tendens, vil vi sakke endnu længere bagud ... Vi må beherske den kreative evne og styrke udvikling, så ingen forhindringer står i vejen for, at vi kan bevæge os tillidsfuldt og uafhængigt fremad. Vi må selv eje vores fremtid.«

Han fremsatte krav om en halvering af de fattige fra 20 million til 10 million i løbet af de næste seks år, ved at tilbyde anstændige, velbetalte jobs og frigøre befolkningens kreative potentiale. Han fremsatte nødvendigheden af at forbedre livskvaliteten gennem en forbedret kapacitet i sundhedssektoren, boligsektoren, højere pensioner og en garanti for en høj livskvalitet for pensionister, samt en forøget forventet levealder på over 80 år.

Putin foreslog »at lancere et storskala, rumligt udviklingsprogram i Rusland, som ville omfatte at udvikle byer og andre lokalsamfund ved mindst en fordobling af udgifterne inden for dette område over de næste seks år ... En renovering af byerne bør støttes af introduktionen af den mest avancerede byggeteknologi og de mest avancerede byggematerialer, moderne arkitekturløsninger, digital teknologi til sociale tjenesteydelser, og sektorerne for transport og offentlige tjenesteydelser (dvs., vand, elektricitet mm.)...

Det er vigtigt, at udviklingen af byer bliver drivkraften i hele landet. Rusland er et land med et udstrakt territorium,

og dets aktive, dynamiske liv kan ikke være koncentreret i et par metropoler. Store byer må distribuere deres energi og tjene som støtte for en afbalanceret, harmonisk, rumlig udvikling af hele Rusland.«

Om infrastruktur annoncerede Putin, at »broen til Krim vil åbne for biler om et par måneder og for tog næste år. Dette vil stimulere udviklingen af Krim og hele det russiske sortehavsområde.«

Og yderligere, »de næste seks år må vi næsten fordoble budgettet til vejbyggeri og vejreparationer i Rusland og bevilge mere end 11 billion rubler [\$198 billion]. Han nævnte også planer om at udvikle store, eurasiske transportkorridorer, inkl. en vej til bilkørsel, som vil blive en del af Europa-Asiatisk Stillehavsområde-korridoren, som allerede er ved at blive bygget i samarbejde med Kina og Kasakhstan.

»Gennemstrømningskapaciteten for Baikal-Amur-hovedlinjen og den Transsibiriske Jernbane [i den Eurasiske Landbro] vil vokse 1,5 gang, op til 180 million tons, på seks år«, sagde Putin. »Det vil tage syv dage for containere fra Vladivostok at nå Ruslands vestlige grænser ... Volumen af transitfragt på vore jernbaner må vokse med næsten fire gange. Det betyder, at Rusland vil blive en global leder inden for transitfragt mellem Europa og Asien.«

Med hensyn til fragt over vand, sagde Putin, at gennemstrømningen i de russiske havne er vokset til mere end 1 mia. ton for første gang i historien, i 2017: »Som I ser på disse grafer, så overgår dette det niveau, som Sovjetunionen opnåede, med mere end to tredjedele ... Vi må yderligere udvide denne kapacitet, inkl. ved at forøge kapaciteten af jernbaneforbindelsen til havne i Azov- og Sortehavsområdet 1,5 gang, til 131 mio. tons«, sagde han.

Putin nævnte også udvidelsen af den Nordlige Søvej og sagde,

at, frem til 2025, vil fragttrafikken langs denne rute vokse ti gange, til 80 mio. tons. »Det er vores mål at gøre det til en virkelig global og konkurrencedygtig transportrute. Lad mig minde jer om, at den Nordlige Søvej blev mere aktivt brugt under sovjettiden, sammenlignet med, hvordan vi hidtil har brugt den. Vi vil afgjort udvikle denne rute og nå nye horisonter. Det er jeg ikke i tvivl om.«

Den russiske præsident talte også længe om udviklingen af Ruslands Fjernøsten.

Tiden er inde til at fjerne fattigdom og give vore børn en fremtid

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. feb., 2018 – I dag anfører *New York Times* den flok hyæner i det vestlige pressekorps, som misbilliger den kinesiske beslutning om at fjerne tidsbegrænsning for deres præsidenter og vicepræsidenter. »Xi sætter Kina på kollisionskurs med historien«, hylér *Times'* overskrift og citerer ingen anden en taberen Hillary Clinton, der udtalte, at Kina er på »en taberkurs og forsøger at opretholde et regeringssystem, der ikke kan overleve i den moderne verden«.

Kesha Rogers, den uafhængige kandidat til Kongressen for Texas (9. Kongresdistrikt), og som støttes af LaRouche Politiske Aktionskomite, responderede til dette hysteri imod Kina ved at minde vore borgere om Martin Luther Kings ord (som, ulig Hillary, var *kvalificeret* til at være præsident), der sagde: »Tiden er inde for os at blive civiliserede ved totalt, direkte og omgående at afskaffe fattigdom.« Det er

selvfølgelig det, Kina er ved at opnå, både for sine egne borgere (frem til år 2020) og for verden, gennem sit historiske Bælte & Vej Initiativ. Hvilken nation eksemplificerer den »civiliserede verden« i dag?

Global Times, det Kinesiske Kommunistpartis avis, skriver i dag, at »de vestlige medier begyndte at tale dårligt om Kina på deres sædvanlige og forskellige måder« efter meddelelsen om, at Kina ville afslutte begrænsede embedsperioder. »Den vigtigste grund til alt dette«, fortsætter lederartiklen, »er, at Kinas fremvækst har nået et afgørende punkt, hvor nogle vesterlændinge rent psykologisk ikke kan holde det ud længere. De ønsker at se en ulykke ramme landet. Selv, hvis det skulle skade deres egne interesser, så er de villige til først at se Kina smuldre«. De skriver fortsat, »I årenes løb er både Kinas Kommunistiske Partis Centralkomites myndighed og vort kinesiske samfunds fremgang vokset. Centralkomiteens myndighed er den mest fremragende del af Kinas konkurrencedygtighed. Den er kilden til landets effektivitet og evne til at mobilisere folk og foretage tilpasninger. Det er den ting, som den omgivende verden mest misunder Kina, og det er målet for vestlig, antikinesisk retorik.«

Mange i Vesten responderer, at, på trods af det store fremskridt i Kina, er det kinesiske folk ikke frit, har ikke basale menneskerettigheder, som om retten til et anstændigt levebrød, frihed fra fattigdom og frihed til at bidrage til nationens og menneskehedens fremtid, ikke skulle være den mest fundamentale af menneskerettighederne.

Men vi må også stille spørgsmålet, hvad er tilstanden for menneskerettighederne i USA? Hvad gør man mod vore børn, af hvilke millioner er blevet nægtet ethvert håb om en produktiv fremtid, og som i stedet tilbydes »friheden« til at tage narkotiske stoffer, til at blive »underholdt« af film og videospil og popmusik, der lærer dem at umenneskeliggøre deres medmennesker gennem vold og pornografi, og som nægtes enhver uddannelse med hensyn til den klassiske, vestlige kulturs

skønhed, for slet ikke at tale om den klassiske kinesiske kulturs skønhed, eller skønheden i nogen af de andre, store kulturer i menneskets historie? Der bør ikke herske tvivl om, hvorfor hundredevis af vore børn bliver forvandlet til mordere. Der bør heller ikke herske nogen tvivl om, at hele økonomien og hele kulturen må transformeres for at denne rædsel skal stoppe, og for at verden kan gå ind i et nyt paradigme, baseret på menneskeligt fremskridt og menneskelig værdighed.

Præsident Trump vækkede et håb i det amerikanske folk, hvor han lovede at genopbygge nationens industrielle grundlag og den kollapsende infrastruktur, at afslutte narkosvøben, mindede folk om Alexander Hamiltons »Amerikanske System« og lovede at afslutte den nytteløse og farlige konfrontation med Rusland og Kina. Det er de spørgsmål, som Lyndon LaRouche har kæmpet for i et halvt århundrede, alt imens det politiske lederskab har været i færd med at transformere nationen til en postindustriell skrotbunke og en permanent krigsmaskine på vegne af Det britiske Imperium.

Håbet om at genoprette Amerikas storhed må nu fuldbyrdes på den eneste, mulige måde – ikke stykkevist, ikke med små skridt, men gennem den fulde og hele genindførelse af det Amerikanske System gennem LaRouches program, og ved fuldt og helt at vedtage den Nye Silkevejsånd, som Kinas Bælte & Vej har lanceret. Det er, hvad et civiliseret samfund må gøre.

Foto: Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping møder børn, der vifter med kinesiske og amerikanske flag under velkomstceremonier uden for Folkets Store Hal, 9. nov., 2017, i Beijing, Folkerepublikken Kina. (WH Photo Shealah Craighead)

Hvad er geopolitik? Første del: Historie.

LaRouche PAC's Undervisningsserie 2018, »Hvad er det Nye Paradigme?«, Lektion 2, 17. feb. 2018

Der var de fortsatte provokationer i Mellemøsten, provokationer i Asien, Koreakrigen, Vietnamkrigen – dette var geopolitik med det formål at bevare Det britiske Imperium. Og desværre, med mordet på Kennedy, blev USA en partner i det, man kunne kalde et »anglo-amerikansk geopolitisk imperium«.

Og hvad gik politikerne ud på? Frihandel, neoliberal økonomi, nedskæringspolitik. Svækkelse af regeringer, svækkelse af ideen om national suverænitet og etablering af institutioner som den Europæiske Union, der ønsker ikkevalgte bureaukrater til at bestemme politikker for det, der plejede at være nationalstater.

Det så ud, som om alt dette kunne ændre sig i 1989, med den kommunistiske verdens fald, med det østtyske regimes kollaps og Berlinmurens fald. På dette tidspunkt interвенerede LaRouche-organisationen meget direkte, for et alternativ til geopolitik. Lyndon LaRouche var blevet fængslet af George Bush, med assistance fra den daværende vicestatsanklager i Boston, Robert Mueller. Men Helga Zepp-LaRouche anførte kampen for det, vi dengang kaldte den Produktive Trekant Paris-Berlin-Wien, og dernæst, så tidligt som i slutningen af 1990, det, der blev kaldt den »Nye Silkevej« eller den Eurasiske Landbro, som et middel til at bringe nationer sammen og overvinde disse kunstige opdelinger, skabt af Det britiske

Imperium.

Download (PDF, Unknown)

Masseskyderier: Et spejl af nationens moralske pessimisme

Leder fra LaRouche PAC, USA, 26. feb., 2018 – Hvad var det, præsident Trump lovede, havde til hensigt, blev valgt til at vende omkring? Sammenbruddet af den vindende optimisme, industriel formåen, Amerikas produktive ånd? Lad os holde op med at anstifte krige, sagde han, og i stedet genopbygge vores nation, industri, infrastruktur, økonomi og »sætte fodaftryk i fjerne verdener«. Hans mål, hvad enten han præcist kaldte det dette eller ej, var at afslutte den intensiverende pessimisme i et Amerika, der engang anførte mennesket ud i rummet.

På grund af disse hans hensigter blev præsidenten selv målskive for dem, der vil have et Amerika-altid-i-krig, et Amerika igen i stormagtskonfrontation med Kina og Rusland snarere end i stormagtssamarbejde om fred og økonomisk fremskridt.

For de neokonservative, der steg til vejrs under Bush' og Obamas præsidentskaber, og for ulykkelige millioner af amerikanere, er USA blevet en nation, for hvem »at vinde« blot

betyder at være den bedste til at identificere fjendtlige »regimer«, »stammer« eller folkeslag og slå dem ihjel, sammen med denne eller hin terrorgruppe, som disse krige afføder.

I forløbet med denne identifikation – eller skabelse – af modstandere og med forberedelser til at dræbe dem, tilskriver både neokonservative og liberale etableringer disse »modstandere« deres egen adfærd – »spejlfælden«. Den nylige, forbløffende rapport fra Center for Strategiske og Internationale Studier (CSIS), der erklærede, at Kina er ved at forberede førsteangreb med krydsermissiler mod Washington og mord på amerikanske ledere samtidig med, at de invaderer Taiwan, er typisk for det »nye koldkrigshysteri«. Kinas meget lange historie fremviser ingen sådanne handlinger; USA's seneste 50 år er fuld af dem, og disse handlinger er endda mangedoblet i de seneste 20 år. Kinas *Global Times* gav et korrekt svar på denne CSIS-uhyrlighed ved at give det betegnelsen, »USA skræmt af sit eget spejlbillede«.

Masseskyderier, hvor amerikanerne selv skyder amerikanere, afspejler denne kulturelle og moralske pessimisme.

Amerikanere bør blive skræmt af synet af masseskyderne i spejlet: hvor de ser sig selv som snigskytter og specialstyrker og gør det af med fantasifjender, og altid med selvmord som det ultimative mål. Alle med undtagelse af et enkelt af de 25 værste masseskyderier i Amerikas historie har fundet sted siden 1980. I 1950'erne og 1960'erne – hvor våbenlovene ikke var reformeret, men hvor der var en stærk tiltrækning mod videnskabelig og økonomisk optimisme og en nation, der eksporterede kernekraft og havde rummet i sigte – var der kun seks af disse offentlige skudepisoder på 20 år.

I 1999, da »Columbine-massakren« fandt sted (på trods af et nationalt forbud mod angrebsvåben), skrev stiftende redaktør af *EIR* Lyndon LaRouche, at Littleton, Colorado, havde oplevet »et varsel for vor tid ... Hvordan bærer man sig ad med at korrumpere uskyldige børn til at blive psykotisklignende

mordere? Det hurtige svar på dette spørgsmål er: Umenneskeliggør billedet af mennesket ... Det er ikke en oversimplificering at sige, at, når først dette første skridt, umenneskeliggørelse af billedet af mennesket, er opnået, så har man etableret det aksiomatiske grundlag for at gøre krig og myrderi til en blot og bart barnlig leg ... «

Og hvordan genopretter man nu billedet af mennesket i universet, og af en nation, der hjælper andre nationer i udviklingen af »menneskehedens fælles mål«? »At vinde« vil faktisk sige »win-win«. At forpligte sig over for Bælte & Vej Initiativet for store infrastrukturprojekter i samarbejde med Kina og 60 andre nationer. Genoptag udforskningen af rummet, som i Apollo-projektet, sammen med de andre rumfartsnationer. Få Amerikas økonomi op at stå, før den rammes af endnu et finanskarak, ved at gennemføre Glass-Steagall på Wall Street og skabe kredit til udvikling, ligesom Alexander Hamilton gjorde det.

Men de 50 år, der er gået, siden præsident Kennedy blev myrdet, har været et voksende mareridt for Amerika. At vende tilbage til, hvad det vil sige at være menneskelig – det virkelige emne for LaRouches refleksion fra 1999 over Columbine – er det fundamentale spørgsmål.

Foto: Præsident Donald J. Trump mødes med folkevalgte fra delstater og lokalsamfund, for at diskutere sikkerhed i skolerne. 22. feb., 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

En afslutning af geopolitik;

en afslutning af Det britiske Imperiums bestialske menneskebegreb

Leder fra LaRouche PAC, USA, 24. feb., 2018 – Den 24. feb. udgav Demokraterne i Kongressen deres respons til den ødelæggende afsløring, som FBI, Justitsministeriet og deres kriminelle partnere har været udsat for som et resultat af Nunes-memoet og relaterede rapporter – og som i særdeleshed inkluderer *EIR's* dossier, som totalt afslører Storbritanniens Mueller-operation. Det 10 sider lange Demokratiske memo var intet andet end et skamløst forsvar for FBI, Justitsministeriet og den særlige anklager Robert Mueller, baseret på skamløse løgne og sofisteri, der ville have gjort Trasymachos og Kallikles stolte.

Men husk, hvem og hvad det er, som Mueller et al. faktisk forsvarer gennem deres kampagne for at vælte USA's valgte præsident: Det britiske Imperiums gamle, døende paradigme. Dette paradigme er baseret på alle-mod-alle krigsførelse; brutal økonomisk udplyndring af underkastede befolkninger (inklusive den amerikanske befolkning); og, frem for alt, et bestialsk menneskebillede, der er blevet omhyggeligt næret og spredt over hele planeten.

Dette – og ikke en eller anden profileret debat omkring våbenloven – er det spørgsmål, som den nylige massakre på skoleelever i Florida stiller, og de *dusinvis* og atter *dusinvis* af lignende hændelser, der har fundet sted i hele landet i løbet af de seneste år. Som guvernør for Kentucky Matt Bevin understregede i et nyligt videointerview, der cirkuleres bredt på internettet, så er problemet, at hele nutidens amerikanske kultur har hærget vores ungdom. »Vi har en kultur, der er desensibiliseret over for døden, over for værdien af liv, og vi fejrer død gennem vore musikalske

tekster, vi fejrer døden gennem videospil, der bogstavelig talt belønner dig med ekstra points for at gå tilbage og gøre det af med folk.«

Selv om Bevin ikke påpegede dem, der er ansvarlige for krisen, og heller ikke foreslog en positiv løsning til den, så opfordrede han til en presserende nødvendig, national debat. I dag understregede Helga Zepp-LaRouche, at Bevins bemærkninger er et meget vigtigt bidrag til denne debat, der også må omfatte de nødvendige, økonomiske politikker, som Lyndon LaRouche unikt har specificeret. Hun satte det kulturelle forfald og lammelsen med hensyn til nødvendige, økonomiske politikker, som gennemsyrrer USA og Europa, op imod Kinas optimistiske fremstød for udvikling – som det reflekteres i deres annoncering i går af investeringer på over \$1,5 billion i »en masse store projekter« inklusive infrastruktur og ny, hightech industrisektorer.

Hvis vi vitterligt skal gøre 2018 til året, hvor geopolitik endelig lægges i graven, sådan, som Zepp-LaRouche har opfordret til, så må dette også være året, hvor Det britiske Imperiums bankerotte finanssystem begraves, sammen med dets bestialske menneskebegreb. Som fr. Zepp-LaRouche understregede mod slutningen af sit webcast den 22. feb.: [1]

»Vi må blot gå tilbage til det højeste, kulturelle niveau i hver nation. I USA ville det selvfølgelig sige Benjamin Franklin, de grundlæggende fædre, John Quincy Adams, Lincoln, Franklin D. Roosevelt, Kennedy – disse perioder, hvor USA havde en positiv vision af sin rolle. Jeg mener, John Quincy Adams havde f.eks. en tilgang til udenrigspolitik, der ligner meget det, Kina gør i dag. Benjamin Franklin var en absolut entusiastisk elev af Konfutse, og han brugte Konfutses filosofi til at udvikle sit eget moralsystem! Det er denne form for diskussioner, der virkelig ville hjælpe ...

I Tyskland er vi velsignet med en meget rig kultur: Vi har haft mange, mange tænkere, fra Nikolaus von Kues, Kepler og

til Leibniz. Vi har haft mange klassiske komponister, fra Bach til Beethoven, Schubert, Schumann og mange andre. Vi har haft fantastiske digtere, som Schiller, Lessing, Heine, Möricke og endnu mange flere. I Italien havde vi den Gyldne Renæssance, i Spanien havde vi den Andalusiske Renæssance. Vi havde Kalifatet i Bagdad – i en bestemt periode under Abbasid-dynastiet var Bagdad verdens mest udviklede by! Så var der de forskellige århundreder, hvor Kina var den førende nation med hensyn til videnskab og kultur. Så det, vi må gøre, er, at vi må aktivere det bedste potentiale i hver enkelt nation. For dette er ved at gå tabt ...

Vi må skille os af med en masse af den nuværende, populistiske kultur. Vi må komme af med denne idé om, at 'penge skaber penge', vi må holde op med at spille vores tid på spekulation, på videospil, eller – folk er virkelig ved at miste deres kreative potentiale! Men man kan genvinde det ved at studere klassisk musik, klassisk poesi, ved at læse filosofierne, Platon, Cusanus, Leibniz, originalværkerne ... jeg mener, det ville være meget let at skabe en ny renæssance for tankegang. Og jeg mener, at den nye, økonomiske verdensorden, den Nye Silkevej, Bælte & Vej Initiativet, sluttelig kun vil kunne lykkes, hvis den ledsages af en renæssance for klassisk kultur ...

Dette er et presserende spørgsmål, hvis vi ikke ønsker at se flere rædselsforestillinger som skoleskyderierne, som jeg mener – selvfølgelig er diskussionen om våbenloven vigtig – men det er i realiteten vigtigere at give mennesker en indre styrke, fornemmelsen af indre skønhed, så de ikke går i denne retning. Der er mange forstyrrede mennesker, der absolut kunne blive reddet, hvis der var en seriøs indsats for en æstetisk uddannelse eller opdragelse, en opdragelse af deres karakters moralske skønhed, hvilket er grunden til, at man har brug for klassisk kultur og ikke en moderne version af poesi og drama. For *kun*, hvis man har det højeste ideal om mennesket, mennesket som en skøn sjæl, som en skøn karakter, kan

uddannelsessystemet vaccinere folk imod sådanne rædselsforestillinger. Og jeg ville virkelig ønske, at folk ville slutte sig til os i denne bestræbelse.«

Foto: Barack Obama modtager Dronning Elizabeth II og Prins Philip, hertug af Edinburgh, før en middag til ære for dronningen i Winfield House i London, 25. maj, 2011. (Official White House Photo)

[1] Læs hele webcastet her (dansk): <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23890>

Den Nye Silkevej inspirerer de amerikanere, der har held til at finde ud af noget om det

22. feb., 2018 – Aktivisten Andrew Dobbs fra Austin, Texas, har bidraget med en inspirerende, entusiastisk og grundigt researchet og velinformeret undersøgelse af Kinas Bælte & Vej Initiativ til online publikationen *War is Boring* i dag.

»For mindst 60 lande, der spænder over det meste af verden, er initiativet en enorm mulighed for vækst og udvikling af deres økonomier under en ny, global orden – en orden, der ikke har de samme bånd tilknyttet, som det amerikanskledede system, der i dag er ved magten.

Hvis initiativet skrider frem iht. planen – og hvis der er en ting, som Folkerepublikken Kina har vist evner for, så er det gennemførelse af veludviklede planer – vil det få

verdenshistoriske konsekvenser for amerikansk magt.

Alle bomber og støvler på jorden, som vi har lanceret i det seneste århundrede, til trods, så er Kina tæt ved at besejre verden uden at affyre et eneste skud, og det ville du intet ane om, hvis du blot følger med i amerikansk presse.

I de kinesiske medier var Bælte & Vej Initiativet på den anden side det mest omtalte emne i nyhederne sidste år. Dette reflekterer planens historiske betydning. Hvis den bliver fuldført, vil den sandsynligvis repræsentere det største projekt i fredstid nogensinde og skønnes at ville koste mellem \$4 billion og \$8 billion.

Projektet ville genoplive oldtidens Silkevej og forbinde Kina, Centralasien, Mellemøsten, Afrika og Europa med veje, jernbaner, pipelines, kommunikationsnetværk, elektriske net og anden infrastruktur over land, samt en maritim vej, der ville forbinde havne fra det Sydkinesiske Hav, det Indiske Hav, det Arabiske Hav, den Persiske Golf og Middelhavet.

Alt i alt ville det forbinde det meste af verdens befolkning i et eneste, økonomisk netværk, og det ville integrere lidt under halvdelen af verdens BNP. Når det er færdigt, kunne den blotte proces med at bygge det meget vel betyde, at det ville bringe det meste af verdens økonomiske output sammen.«

Tro det eller ej, men Dobbs har en masse andet at sige, der både er sandt og desværre også næsten ukendt i USA, inklusive hans egen undersøgelse af Bælte & Vej som en videreførelse af de seneste 40 års kinesiske politik. Værd at læse. <https://warisboring.com/50317-2/>

Foto: Vægmaleri fra det centrale Kina. Foto David Axe.

Baltica Jernbanerute vedtaget; forbinder de tre baltiske stater

22. feb., 2018 – Den 14. feb. godkendte Estlands Ministerium for Offentlig Administration planen for Rail Baltica (RB) højhastigheds-jernbanelinjen, som vil fuldføre den endelige rute og det foreløbige design for hele jernbanen i de tre baltiske stater, rapporterede *International Railway Journal* den 16. feb.

Rail Baltica-projektet omfatter byggeriet af 870 km elektrisk normalsporsjernbane, der forbinder de tre baltiske hovedstæder Tallinn, Estland; Riga, Letland og Vilnius, Litauen, med en forbindelse til det europæiske normalsporsnetværk i Polen. Jernbanen designes til at operere med 240 km/t for passagertog og 120 km/t for fragttog, og vil udgøre en del af EU's Nordsøen/Baltikum TEN-T-korridor (Transeuropæiske Transportnetværk).

Fr. Baiba Rubesa, adm. dir. og forkvinde for RB Rail, sagde til *International Railway Journal*, at »Vi har nu færdiggjort planlægningsstadiet for Rail Baltica. Næste skridt er at fokusere på det konsoliderede foreløbige tekniske design og detaljerede tekniske design for Rail Baltica infrastrukturen i alle tre lande.«

Billede: Rail Baltica vækstkorridor, som en del af Nordsøen/Baltikum-korridoren.

Helga Zepp-LaRouche: Hvad er det Nye Paradigme? LaRouche PAC's Nyt Paradigme Undervisningsserie 2018; pdf og video

Helga Zepp-LaRouche: Dagens emne er det Nye Paradigme for menneskelig civilisation. Jeg har ofte fremført, at, hvis man ser på tilstanden i især den vestlige verden i dag, dvs. USA, tilstanden i Europa, den tyske regering, der er selvdestruktiv mens den forsøger at bygge en ny regering; vi har tydeligvis en situation, hvor verden er i voldsom uorden. Jeg har fremført den pointe, at vi må have et Nyt Paradigme, der er lige så forskelligt i forhold til de nuværende antagelser og aksiomer, som de moderne tider var forskellige i forhold til middelalderen. Hvor alle middelalderens antagelser med skolastik, Aristoteles, overtro og lignende rod blev erstattet af et helt andet billede af mennesket og et nyt begreb om samfundet.

Dette er nødvendigt for at sikre den menneskelige arts evne til at overleve på lang sigt. Og spørgsmålet er, om vi kan give os selv et system for at styre os selv, der garanterer, at den menneskelige art vil eksistere i kommende århundreder eller endda årtusinder? Min mand, Lyndon LaRouche, helligede hele sit livsværk til dette spørgsmål, med andre ord, til at spore de aspekter af det nuværende system, som var forkerte, og hvordan de skulle erstattes med et bedre, mere fuldendt system. Hvis man ser på de nuværende, såkaldte liberale demokratier i Vesten, så benægter de, at man kan have et sådant nødvendigt billede af mennesket, og nødvendigt [kan ikke høres]. For det er selve liberalismens natur, at alt er tilladt, alt er gyldigt; men virkeligheden er, at dette

vestlige liberale demokrati ikke er den eneste situation i verden. En del, et aspekt af dette Nye Paradigme er allerede ved at vokse frem. Det er ved at vokse frem i form af den Nye Silkevej, der for ca. 4,5 år siden blev sat på dagsordenen af Kina. Den såkaldte Ny Silkevejsånd, altså ideen om, at man kan samarbejde på win-win-basis til alles gensidige fordel; denne idé har allerede mange lande – faktisk hele kontinenter – taget til sig. Den Nye Silkevejsånd stormer allerede frem i store dele af Asien, endda visse dele af Europa, Afrika og Latinamerika.

Download (PDF, Unknown)

Genopbyg Amerikas infrastruktur: Optrap kampagnen for LaRouche-planen Webcast, 16. feb., 2018

Gæst Paul Gallagher.

Vært Matthew Ogden: Titlen på vores show i dag er »Genopbyg Amerikas infrastruktur: Optrap kampagnen for LaRouche-planen«. Jeg har inviteret Paul Gallagher, økonomiredaktør for Executive Intelligence Review, på showet i dag, og vi er glade for at du tager dig tid til at komme, Paul. Vi har nu mulighed

for at få en meget seriøs og nøgtern diskussion om LaRouches økonomiske program: De »Fire Love«, og lige nu er dørene vidt åbne.

Med udgivelsen af den såkaldte »Udkast til Lovgivning for Genopbygning af Amerikas Infrastruktur« – Dette er programmet fra Trumps Hvide Hus, som blev sendt over til Kongressen. Det blev udgivet mandag. Alt imens indholdet af denne rapport er, for at sige det mildt, uheldigt – det har Wall Streets fingeraftryk over det hele, alene det, at dette forslag er kommet frem; men det er rent ud sagt en total taber, der har galvaniseret diskussionen nationalt, og det er virkelig begyndt at katalysere kongresmedlemmer på begge sider midtergangen til at begynde at tænke over spørgsmålet på en meget mere seriøs måde: Hvordan finansierer man infrastruktur? Hvis vi taler om \$1,5 billion, hvor skal de komme fra?

(Her følger engelsk udskrift):

And this includes, frankly, Trump himself. As President Trump said in the Letter of Transmission, that was sent over as the opening to this legislative proposal, he said: "Our nation's infrastructure is in an unacceptable state of disrepair, which damages our country's competitiveness and our citizens' quality of life. For too long, lawmakers have invested in infrastructure inefficiently, ignored critical needs, and allowed it to deteriorate. As a result, the United States has fallen further and further behind other countries. It is time to give Americans the working, modern infrastructure they deserve... My administration is committed to working with the Congress to enact

a law that will enable America's builders to construct the new, modern, and efficient infrastructure throughout our beautiful land."

Now, on Tuesday, President Trump held an open, televised roundtable with different Senators and Representatives, both Democrats and Republicans, and this was ostensibly to discuss the

aluminum, steel industries and trade policy around that, but during that roundtable, which was televised, the discussion of the infrastructure program came up. And I'd like to just play a

short clip from that roundtable; this is an exchange between President Trump and Sen. Sherrod Brown [D] from Ohio, and then Senator Blumenthal [D-CT] also gets in on this. And what you hear is that President Trump says, look, I want to have a bipartisan plan. Come back to me with a counterproposal. What

we put out was an opening bid, but I really want a bipartisan plan. I'm ready, willing and able.

So, here's a clip from that roundtable:

[start video]

PRESIDENT TRUMP: I actually think that we can go bipartisan on infrastructure, maybe even more so, than we can on DACA. ... On infrastructure which is the purpose of what we're doing tonight, come back with a proposal. We put in our bid – come back with a proposal. We have a lot of people that are great Republicans that want something to happen. We have to rebuild our country. I said yesterday, we've spent {\$7 trillion} – when

I say "spent," and I mean wasted – not to mention all of the lives, most importantly and everything else – but we've spent \$7

trillion as of about two months ago, in the Middle East – \$7 trillion. And if you want to borrow two dollars to build a road

someplace, including your state, the great state of Ohio, if you want to build a road, if you want to build a tunnel, or a bridge, or fix a bridge because so many of them are in bad shape, you can't do it. And yet, we spent \$7 trillion in the Middle East.

Explain that one. [crosstalk]

SEN. SHERROD BROWN: I've love a bipartisan – we have a bipartisan proposal. We can [crosstalk] dollars on it in infrastructure. We're glad to work together on a real infrastructure bill with real dollars, plus what you can leverage in the communities and private sector.

PRESIDENT TRUMP: Do a combination.

SENATOR BROWN: It needs real dollars.

President Trump: I would love to have you get back to us quickly, 'cause we can do this quickly and we have to rebuild our country. We have to rebuild our roads and our bridges and our tunnels, so the faster you get back, the faster we can move. Focus on document this week, if you don't mind, right? But the faster you get back, the faster we move.

SEN. RICHARD BLUMENTHAL: I come back to Senator Brown's point, I think there's a opportunity for real bipartisanship here, in these two areas.

PRESIDENT TRUMP: I agree, and I'd like you to come back with a suggestion on infrastructure in the plan, and I think that's a bipartisan plan. I really would like to see you come back with a counterproposal on the infrastructure. I think we're going to get that done. I really believe that's – we're

going

to get a lot of Democrats, we're going to get a lot of Republicans. We're going to get it done. It's something we should do. We have to fix our country: We have to fix our roads

and our tunnels and bridges and everything, so, if you can work

together on that, and I am ready, willing and able, on infrastructure – that is such a natural for us to get done.

And

I think we could probably do it.

Thank you all very much. [End video]

OGDEN: So as you can see, asking them to come back with a counterproposal, he said, this is our opening bid, but the point

is clear: Now is the time for us to mobilize like never before,

to put the LaRouche plan on the table. {This} is the counterproposal.

Let me put on the screen here: first we've got our Campaign To Win the Future. This is obviously the national statement of

intent for the elections in 2018. LaRouche PAC is mobilizing a

national movement and galvanizing discussion around this program.

And then the content of that campaign can be seen on the next slide, this is "The Four Laws To Save the United States: The Economics Principles Necessary for a Recovery – Why the United States Must Join the New Silk Road" and this contains full elaboration of Lyndon LaRouche's four economic laws.

So, I know that Paul is very short on time, and I would just like to ask you: Please address what the situation is now in Washington. What's coming out of this release of this so-called

legislative proposal? And what actually has to be done?

PAUL GALLAGHER: Thanks, Matt. My first reaction, when the White House plan was released – I call it the “White House plan,” not the Trump plan, but the White House plan – when it was released, was that closed a certain door of people in elected offices around the country and in Washington, constantly saying “what is the White House going to come up with? what is the White House going to come up with? what are they going to give us in the way of what they can get started towards infrastructure investments? because we desperately need it?” And when it finally came out, and it was very, very, very lacking – as you said, a Wall Street plan – that closed a certain door, and immediately, thus, opened another one. OK, now they have come out with that. Now, we have to come out with something. It’s up to the rest of us, particularly those in elected office, but all of us who are active in fighting for this: It’s up to us now to shape the alternative, because this one just isn’t going to work. And it’s good to see that that definitely includes the President – that view. He, on another occasion, immediately after the plan was rolled out on Monday, he said that compared to the tax legislation and the military spending increases and so forth, that this infrastructure plan that the White House has put out, was really quite unimportant. A rather surprising thing for him to say. But it indicated, when it was followed the very next day by the comment you just saw, “give me an alternative,” and then the very day after that, in another meeting with members of Congress, when, as soon as he was prompted in any way by any of them, he came out very strongly for increasing the Federal gasoline tax by

25 cents a gallon, and applying that through the Highway Trust Fund, to infrastructure investment – not at all something which

is part of the White House plan, so-called; and not part of the

Republican leadership's plan at all.

But when he was asked, he went with that. He hasn't said this publicly, but a number of senators and representatives who

were at that second meeting, have reported it publicly in the same way. It's clear that he did say that he was for that increase in the gas tax, and as he said, he would take the political heat for backing it as President, if they would go forward with it.

So you've had, in rapid succession, a number of indications that this plan, as poor as it was that came out from the White House, is not in fact the President's plan, and it simply closes

the door on all this waiting, and now says, where are the alternatives?

And that is very definitely what is in the LaRouche Four Laws, is the one alternative to this that will work.

Let me get into this in another way, unless you want to break it up, Matt. And if you have questions, please, interrupt.

But I wanted to read a piece that was written just two days ago by a Chinese scholar John Gong; he's a very prominent professor University of International Business and Economics in

Beijing; and he's a former executive editor of the {Journal of Chinese Economic and Foreign Trade Studies}.

OGDEN: We actually have a slide with the title of that article which was written for China Global Television Network (CGTN), "Make America Great Again – With Chinese Money." And I

can read some of the quotes that people can see on the screen,

and then maybe you can address what the content is.

This is what he had to say: "Trump is absolutely right that Americas crippled bridges, potholed highways, and crooked railways cannot wait any longer. America needs to be great again.

The only question is, where is the money coming from?" And then

later in the article he said, "I have a great idea. Bank of China

and other major banks from China are now flush with dollar cash

and other dollar-denominated liquid assets, totaling over \$3 trillion, mostly in the form of holdings in U.S. Treasury bills

and bonds. This money can be readily used for Chinese investors

to participate in America's infrastructure boom. By that I mean

Chinese investors can participate in those infrastructure projects as active equity investors, and maybe contractors or suppliers at the same time.

"Call it the Belt and Road. Call it

America-belt-America-road. I don't care, as long as Chinas current

account trade surplus can be somehow transformed into a capital

account stock, in the form of money invested in America as permanent equity shareholders, and more importantly permanent stakeholders of a stable and prosperous Sino-U.S. economic relationship. This could be a win-win mode for both countries."

[https://news.cgtn.com/news/79596a4d33677a6333566d54/share_p.html]

So that's Dr. John Gong.

GALLAGHER: Now, that's very important, in the way it is formulated, in the precision of it. He's talking about

Treasury

holdings, – he's not the first Chinese official to do this.

In

fact, a year ago, in late January of 2017, Ding Xuedong, the then-chairman of the Chinese Investment Corp., which is one of their two big sovereign wealth funds, made essentially the same

proposal. He said, we have such and such a volume of long-term

U.S. Treasury holdings, they're not earners, their interest rates

are very low, their return is very low; we would like to trade them for a long-term investment in a U.S. infrastructure bill, as

he put it. And he, at the time, estimated that really, the need

for investment in the United States for new infrastructure, was

{ $\$8$ trillion}, a figure which may seem impossibly large to many,

but actually isn't.

[http://www.larouche.com/pr/2017/170116_chinese_invest.html]

Nonetheless, Helga Zepp-LaRouche has written in articles which have been published in the Chinese press, she's frequently

interviewed and quoted there, – she has written exactly this proposal in articles which have been published there. I have presented exactly this idea to Chinese officials in Washington.

This is part of LaRouche's Four Laws.

But to start with, the first action implied by his four actions that have to be taken legislatively and from an executive

standpoint, is the restoration of the Glass-Steagall Act and the

breakup of the Wall Street banks and the hiving off of all of

the
casino speculative investment vehicles, special purpose
vehicles
and all of that, in order to protect and use the commercial
banking system for investments.
You cannot get to real, major infrastructure renewal without
doing that, and you could see this in the meeting that you
played
the clip from. There was at least one representative from
Missouri, who brought up the issue, when the discussion was
about
trade, and specifically whether there might be tariffs against
aluminum imports from China, he brought up the fact that there
is
a grave lack of capacity to produce sufficient aluminum for
industry in the United States, and where is that lack coming
from? The lack of power supplies. So that, this is an
infrastructure question, although if you ask the simple
question,
“Is there an apparent sufficient amount of kilowatt-hours per
year per capita in the United States?” Yes, there is. But is
there sufficient, reliable electrical power supply –
constantly
online, reliable, electrical power supply – for an expansion
of
industry? The answer would in many cases be, “no.” And that
was
what he was bringing up, in particular with respect to more
aluminum plants in the United States. You have a grave
inability
to produce enough power, particularly since the fiasco of
electricity deregulation out on the West Coast 15 years ago:
That
deprived the aluminum industry and shut down a very
significant
amount of it.
Now, if there’s going to be that kind of investment in

infrastructure across the country, it's not going to be one, or two, or three, or four, very famous big projects, like the renovation of the whole Northeast rail corridor of Amtrak, and the bridges and the tunnels in New York and so forth. It's not going to be simply those things. It's going to be, at many, many levels around the country, the production of enough clean water supplies, the production of enough electrical power supplies; the replacement and renovation – mostly replacement – of the river navigation systems, locks and dams, and many of these things. And for those, the commercial banks have to be ready to lend, because it takes a lot of employment, a lot of contracting, a lot of local borrowing: The banks have to be ready to lend and if you allow them to stay the big commercial banks, and the mid-size regional banks – if you allow them to stay in the Wall Street casino, that's where they'll stay. If you say, "no, your business as a commercial bank is lending," then you have a credit channel through the banking system through which national credit can flow, and cooperate in this kind of thing. So it starts with restoring bank separation under Glass-Steagall. We're going to have a group of elected officials from Italy in a couple of months come over and help us organize in Washington on this, because they're fighting for it in Italy at the national and also the local level. Then, the specific second law of LaRouche, a national credit institution, which is able to produce large volumes of

productive

credit for productive employment of the people, and for increased

productivity. And that is where not only the White House plan,

but many other plans that have been put forward, are really completely inadequate, where we do have to talk about several trillions of dollars at least of investment, and the way to do

that, is exactly the way that was reflected in that comment by Dr. Gong: That is, there is a lot of long-term Treasury debt held

out there; three major holders of this long-term Treasury debt,

which totals \$7.5-\$8 trillion, are the commercial banks of the United States, again, which hold it in their reserves and all their excess reserves which are very large right now; second, Japan, which holds more than \$1 trillion in primarily long-term

U.S. Treasury debt; thirdly, China, which actually holds now somewhat more than Japan; about \$1.2 trillion of the same kind of

debt. Those are potential shareholders, equity holders, subscribers of that Treasury debt into a new bank created by Congress for the purpose of generating this kind of credit.

That is exactly how we have proposed and circulated and organized that this is the way to form – without a tremendous amount of new borrowing – to form a sufficiently large national

bank for infrastructure; essentially by swapping existing long-term Treasury debt holdings for equity in such a new national bank created by Congress with a guarantee from the Treasury for the payment of the dividends on that equity. And with taxes – this is not free; it's never free, – but with taxes assigned to make sure that those dividends can be paid.

That's where the increase in the Federal gasoline tax and potentially the use of other what you would call

infrastructure

excise taxes, like the port excise tax and the navigation tax on

the locks and dams, that's where these would come in. Because if

you simply go and raise the gas tax by 25 cents and spend the money for infrastructure projects, it will not produce nearly, nearly enough. But if you use it in this way as leverage to guarantee the equity in a new national bank in exactly the way that we're seeing reflected in that proposal, that article from

Dr. Gong, then it'll work. As I said, he's not the only person,

not only among leading Chinese thinkers about this, but also from

Japan, there's the same kind of positive view of this idea.

Potentially, there you have it – an infrastructure bank.

Then you have to go on and what are you going to use that credit for? It can't be used simply to repair roads and repair

bridges. There are entirely new areas of technological and scientific breakthroughs which will raise productivity in the economy to a far greater extent. One of them that we identify is

that a crash program is necessary to develop not only thermonuclear fusion electric energy, but the plasma technologies

of infrastructure, which will probably come from such a crash program even before commercial nuclear fusion electricity arrives. We will have plasma technologies being spun off from that crash program, which will address themselves exactly to the

production of the kinds of capacities that have died out in deindustrialization in the United States. But they'll do it at a

higher level of technology. Those kinds of investments, are one

of the Four Laws that LaRouche has called for. Also, a big increase in NASA's capabilities, going back to the Apollo Project level of effort by NASA to really go back to the Moon; industrialize, develop the Moon, develop the raw materials there, including for fusion energy production. And from there, go deeper into the Solar System and ultimately into the galaxy. This is the kind of science driver which leads up-shifts in productivity in industry. And infrastructure is really the way that these up-shifts get introduced to the economy. For example, in a high-speed rail system of cars using magnetic levitation and similar technologies, this is the way it gets introduced. So, that opening from the President is very important. Yesterday you had comments which I think are very significant from the two leaders of the House Transportation and Infrastructure Committee – the Republican chairman William Shuster of Pennsylvania, the Democratic ranking member Peter DeFazio – they are normally quite a bit at odds. But in interviews yesterday which were reported today, they were reporting that they are already jointly working on a legislative alternative to exactly what you saw the President asking for there. A legislative alternative again, with real Federal dollars; the language which Senator Brown used – actually it was Senator Wyden was the other Senator – real Federal dollars. An alternative to present which the Transportation and Infrastructure Committee is where legislation along these lines will have to start. So, you're seeing that; you're seeing the gas tax being discussed very widely, including by those same two

leaders of that committee. You're already seeing an infrastructure bank act in the House – HR547 – of Representative Rosa DeLauro, Democrat from Connecticut, which has the backing of fully half of the Democratic Caucus in the House and is not a national infrastructure bank which would operate in the way that we've described and therefore would not be as large or as capable. But nonetheless, it's legislation which in my view is quite similar to the Reconstruction Finance Corporation which operated under Franklin Delano Roosevelt's administration and did so much to recover the country and then to lead the mobilization for the war and through the war in the 1940s. So that is also something definitely within the purview of LaRouche's Four Laws.

OGDEN: The idea of national banking is, I think, really the critical idea; and it takes us obviously directly back to Alexander Hamilton. If you look at Hamilton's view on infrastructure, the idea of public infrastructure is very much an American idea, and is a major pillar of the American System. Hamilton's emphasis on the necessity for the rapid upgrading of the national infrastructure, the ports and dredging the harbors and things like this, what was called "internal improvements." But this idea of public infrastructure has an American idea to it. In fact, it was written directly into the Constitution in the form of the General Welfare. There were huge fights, including Hamilton's defense of the Constitutionality of a national bank against Thomas Jefferson around this idea of the General Welfare. I know you have to go, so maybe one more

aspect

that you can address before you leave, and then I can conclude the remaining portions of the show on my own. But just on this

subject of the idea of the public good, the United States used to

be the world's gold standard, in great modern infrastructure, public infrastructure. You can see that obviously by what Franklin Roosevelt did during the New Deal. Nations around the

world were banging on our door to try to imitate what we accomplished with the Tennessee Valley Authority and so forth and

so on. But now, the gold standard is swiftly being set by China

and what China has done in an unparalleled way. Create this amazing public infrastructure in a very rapid and swift manner.

Two things I think maybe could be addressed in what we need to now learn from China or relearn in terms of what we used to be committed to, is: 1) the policy approach that has made this possible in China; but also, 2) the philosophy that China is clearly committed to when it comes to this idea of the public good, the common good, or what we call in American Constitutional

language, the General Welfare. Maybe you can address that just

briefly before you leave, Paul.

GALLAGHER: There was, in the 19th Century, the American Whig and then Republican leaders were all very conscious Hamiltonians. They realized that they were attempting to develop

the country, and they were doing it – at least a lot of the time

– extraordinarily successfully with a commitment to the “internal improvements” what we call infrastructure, but the

internal improvements, the national credit provision, the protection of industry; which came from Alexander Hamilton. But his overriding premise was actually none of those particular policies, but rather his stating against the tide of opinion in the 1790s when he was Treasury Secretary and the decade before and after. He definitely took on the tide of opinion that the United States was going to be an agricultural country, a country of yeoman farmers with all of their well-known virtues and so on and so forth. He said that the wealth of a country is found in the inventive qualities of its people, and in the freedom and opportunity that they have to turn their inventive qualities into enterprise. And he really was responsible for the emergence of the first banks of the United States; not only the First Bank of the United States, the first national bank, but also the first private banks of the United States, of which there were very few at that time. He saw the creation of a national bank as essentially the necessary link or liaison between the actions of the government to assist the economy and the actions of the private banks; that this was the necessary way, in which they should be related. But his principle was that the mind of the individual and the freedom of the individual and opportunity to make that into enterprise, that that was what defined the ability to produce the wealth of a country and that the wealth of a country was produced within it; it was not gained by trading with other countries – fairly, freely or otherwise. It was gained primarily by producing the wealth which the inventiveness of the people and the resources of the country made possible. And that was the function of

protection when it was used, but of course, Hamilton favored more what we would call industrial subsidies than he did what we call tariffs. So that, right through Abraham Lincoln, was the creed of the great leaders of the United States in the 19th Century and considerably thereafter. We became the greatest industrial nation on Earth that way. Franklin Roosevelt revived that general outlook, although he did so without the creation of a national bank, really because of what he was working with in Congress. Otherwise, he might have preferred to do that. But he did it through such institutions as the Reconstruction Finance Corporation and the TVA, which became wonders of the world. We have not really improved on that much in the 70-80 years since. But that idea, Hamilton's ideas spread very rapidly through Friedrich List, who spent a lot of time in the United States and was a leading Hamiltonian in the 1820s and 1830s, and then was in the middle of the unification of Germany for the first time in the Customs Union of Germany in the middle of the 19th Century. This spread through Bismarck's policies, who knew that he was a Hamiltonian, later in the 19th Century. They spread through the Japanese adopting and learning a lot of the works of Hamilton; late in the 19th Century inviting Hamiltonian economists from the United States to come over and

advise them. This kept being repeated in Korea again. China has taken this far beyond, because as you said, they're not only applying those policies, but they're also as they always say doing them with Chinese characteristics. Particularly now with Xi Jinping as the President of China, he has really defined and enshrined in their Constitution the principle of what a country's leadership is judged for is its ability to strive for the common welfare, the common aims of the population; what we call in the Constitution, the General Welfare. That has really had a very distinctive effect on Chinese policy in the country and also on the policy of the Belt and Road Initiative which Xi Jinping launched, but was really already underway before he made the formal speech three and a half years ago. Already the investments by big Chinese commercial banks outside China, in these projects of energy, mining, but also a lot of infrastructure projects. These big investments were already underway in 2011, 2012; then he made the announcement in 2013, which was so very close to the policy of the World Land-Bridge which had been promoted by Lyndon and Helga LaRouche since the later 1980s. And since that time, that has really been recognized in China; they call Helga the Silk Road Lady. This policy of the common welfare is clearly one reflected in the way that they've eliminated almost entirely down to the last few tens of millions of people, they've almost entirely eradicated extreme poverty in China. I just heard the World Bank chairman the day before yesterday praising that to the skies and saying it's

the
one model for the world. He said the World Bank has been
trying
to do this for so many decades, to eradicate poverty, without
making too much progress. China has done it, and now they are
seeking to help do it in Africa and other places. They want
to
invest in the Middle East in reconstruction. But this is
really
the test that you are acting for the general good, for the
common
welfare, which is what our Constitution commits us to.
So, in that sense, they've gone beyond, and in the process,
really developed a lot of technological breakthroughs in
infrastructure; and that's where you find them. That's where
Roosevelt found them. The projects of the 1930s, which many
people think of as just creating a lot of work for people, and
building a lot of airports and roads and bridges and things
like
that; those projects – especially the hydro-electric projects
and especially the Tennessee Valley Authority – were
technological breakthroughs at the time. They built dams,
navigation systems, hydropower systems technologically in ways
which not only hadn't been done, but had been denied that they
could be done even right up to that time. John F Kennedy
spoke
about this later, that experts were saying that you couldn't
build dams that were simultaneously for water management, for
navigation, and for hydropower. The TVA did 57 such dams.
So,
they completely transformed an area of the country. These
breakthroughs were made in all of this infrastructure building
in
such a way, that the productivity of the U.S. economy leaped
up in
the 1930s at the fastest rate of the last 150 years. A close
second was the 1940s, including the war mobilization.

So that's what China is experiencing now, as they make these kinds of investments; and they're doing it with a very common welfare orientation.

OGDEN: Wonderful! So, thank you very much, Paul. I'm going to let you go before we finish the remainder of our show.

But I think you've made it very clear that we are uniquely positioned to inform and ultimately shape this counterproposal and what must ultimately become the infrastructure and general economic policy of this Presidency. So, I know we have a lot of work to do. Thank you for joining us, Paul.

GALLAGHER: Thank you. I'm sure you'll talk about the necessity to bring this up from the bottom as well; from the local elected officials, from the state legislatures in particular and apply it to the election campaign. I think it's probably true what Chairman Shuster said, which is that work on this legislation will be going on until the summer. I think that's definitely true. It will become a part of the election campaign, no question. If we can get candidates out there and local elected officials out there who are for the Four Laws, we're going to shape this. So, thanks for the opportunity and having me on, and have a good time.

OGDEN: Thank you, and we'll talk to you again soon. What Paul said is absolutely correct. This is the ultimate principle or thought behind the campaign to win the future. This is the LaRouche PAC election mobilization in 2018. We've already had a number of state legislators endorse this campaign. We're really on the ground in various places, including in West Virginia; doing some very significant meetings with people who are

involved
in the China-West Virginia deals. We've also mobilized in a
very
big way in the Midwest, which was key to the Trump election
victory. We know that these former industrial states really
are
the most significant in swinging these elections and creating
the
constituency blocs around this idea of the LaRouche Four
Economic
Laws and everything that you just heard Paul go through. This
is
the urgent necessity as we mobilize around this kind of
program.
I think everything that you just heard from Paul, makes it
very
clear that we are uniquely well-positioned to shape this
entire
discussion. I think the opportunity is even greater now than
it
was previously.
Now, let me just go over a few things that I think will make
it very clear to you that there is an opportunity for a moment
of
awakening, you could say, among people who have recognized
that
everything that we've been committed to for the last several
decades up to this point has completely failed. There were
two
very informative or entertaining articles over the last week
and
a half, which point to exactly this; indicate exactly this
opportunity for people to perhaps open their minds and begin a
more sober and serious discussion around the true principles
of
economics. One of these is an article which appeared in
Bloomberg, this was {Bloomberg Business Week} I believe. The

title of this article was “What if China Is Exempt from the Laws

of Economics?” This is by a fellow named Michael Schuman, but the subtitle is “Beijing’s policymakers seem to be doing a lot of

things right – and that may upend much of basic economic thinking, especially our faith in the power of free markets.”

So, here are a couple of excerpts from that article. He says:

“Over my two decades of writing about economics, I’ve devised a list of simple maxims that I’ve found generally hold true...

“But recently, my faith in this corpus of collected wisdom has been badly shaken. By China.

“The more I apply my rules of economics to China, the more they seem to go awry. China should be mired in meager growth, even gripped by financial crisis, according to my maxims. But obviously it’s not. In fact, much of what’s going on right now in

that country runs counter to what we know – or think we know – about economics. Simply, if Beijing’s policymakers are right, then a lot of basic economic thinking is wrong – especially our

certainty in the power of free markets, our ingrained bias against state intervention, and our ideas about fostering innovation and entrepreneurship.

“On the surface, that probably sounds ridiculous. How could one country possibly defy the laws that have governed economies

everywhere else?...

“Yet as China marches forward, we can no longer dismiss the possibility that it’s rewriting the rulebook. Beijing’s policymakers are just plain ignoring what most economists would

recommend at this point in its development. And, so far, they’re

getting away with it...

"... Perhaps China really is refashioning capitalism.

"Perhaps. I, for one, am still clinging to my maxims...

"... Maybe my rules of economics will hold firm after all.

But thanks to China, I'm prepared to edit them."

Now, it's not that China is rewriting the rule book. I think that what you just heard from Paul is that it's the West,

it's the United States under the influence of British free market

ideology; this free-market school economics. It's the United States and the West which have been playing by the wrong rulebook

for decades, if not generations. We've neglected the rulebook that we originally wrote. It was Alexander Hamilton, it was our

first Treasury Secretary; that's why it's called the American System of economics. Other countries have applied these principles of Hamiltonian economics and experienced the same phenomenal growth that we experienced under the influence of Hamiltonian policy. That is exactly what China is experiencing

right now. It's leaving these economists scratching their heads,

but perhaps they merely have to open a few history books.

I think as you can tell from that Bloomberg article, it's

beginning to dawn on people. "Gee! Maybe we've been wrong.

Maybe we've been duped by this British free trade, free market ideology. Perhaps that's why our economies are in shambles right

now."

Here's another article. This is in the {New York Times Magazine}. It came out earlier this week. This one is very interesting and goes through a lot of the history you just heard

Paul elaborate on. This is called "The Rise of China and the Fall of the 'Free Trade' Myth." The subhead is "China's economic

success lays bare an uncomfortable historical truth. No one who preaches free trade really practices it." So, here's an excerpt

from the article:

"[T]o grasp China's economic achievement, and its ramifications, it is imperative to ask: Why has a market economy

directed by a Communist state become the world's second-largest?

Or, to rephrase the question: Why shouldn't it have? Why shouldn't China's rise have happened the way it did, with state-led economic planning, industrial subsidies and little or

no regard for the rules of 'free trade'?...

"Indeed, economic history reveals that great economic powers have always become great because of activist states. Regardless

of the mystical properties claimed for it, the invisible hand of

self-interest depends on the visible and often heavy hand of government. To take only one instance, British gunboats helped impose free trade on 19th-century China – a lesson not lost on the Chinese... The philosophical father of economic protectionism is, in fact, Alexander Hamilton, the founder of the

American financial system, whose pupils included the Germans, the

Japanese and, indirectly, the Chinese."

After some history, he lays out the case of Germany, and this one is interesting to focus on. He says:

"... Unified in 1871, Germany was scrambling to catch up with industrialized Britain. To do so, it borrowed from recipes

of national development proposed by Hamilton soon after the Americans broke free of their British overlords. In his 'Report

on the Subject of Manufactures', submitted to Congress in 1791,

Hamilton used the potent term 'infant' industries to argue for economic protectionism.

"... In his view, infant nations needed room to maneuver before they could compete with established industrial powers. The

United States embraced many of Hamilton's recommendations; the beneficiaries were, first, the textile and iron industries and then steel.

"It was Hamilton's formula, rather than free trade, that made the United States the world's fastest-growing economy in the

19th century and into the 1920s. And that formula was embraced by

other nations coming late to international economic competition.

Hamilton's most influential student was a German economist named

Friedrich List, who lived in the United States from 1825 until the 1830s and wrote a book titled {Outlines of American Political

Economy}. On his return to Germany, List attacked the free-market

gospel preached by Britain as sheer opportunism.... Applying List's lessons, Germany moved with spectacular speed from an agrarian to an industrial economy.

"... Closely following Germany's example, Japan heavily subsidized its first factories ...

"... South Korea, too, found solutions for its problems in Friedrich List rather than Adam Smith. The country's leader, Park

Chung-hee ... was also deeply familiar with German theories of protectionism. (The economist Robert Wade reported coming across

whole shelves of books by List in Seoul bookstores in the 1970s.)...

“But little did I know that Hamilton (and List) would achieve their greatest influence in post-Mao China. ‘The rise of China resembles that of the United States a century ago,’ the Chinese scholar Hu Angang writes. He is not exaggerating.”

Now, that’s a very interesting article to appear at this moment. I’m not saying that everything the author says in his analysis is entirely accurate, or that all of the conclusions that he draws are necessarily correct. But what he does make clear is that what made America great was the policies of Alexander Hamilton. And what’s making China great today are those very same Hamiltonian policies. This realization shows you that we have a very fertile field for the reception of our so-called Four Laws campaign – Lyndon LaRouche’s revival of Hamiltonian policies. The fight which Lyndon LaRouche has led for decades to liberate the United States from this imposed free market, free trade hoax; this British ideology. To return us to the principles of Alexander Hamilton. What he did simultaneously abroad to educate these other nations on the policies of the American System and Hamiltonian economic policies. That’s where China got this from; that’s where you can credit the great Chinese economic miracle of the last 15 years. Do not write out of the equation the role that Lyndon and Helga LaRouche have played as spokesmen for this great Hamiltonian tradition, and urgently with updates and a profound scientific depth that Lyndon LaRouche has brought to this discussion. But the time is now, and the field is very fertile for the reception of this idea that the time has come for a Hamiltonian coalition of nations. We must join hand-in-hand with China to do exactly that; to bring

development to all the nations on the planet using these American, but universal, economic principles.

Now, let me just play a very short clip from a broadcast that Helga Zepp-LaRouche had yesterday. Because the biggest problem that you run into – and I think this is something that you run into as an organizer or as an activist – is that people

fail to make the necessary leap in terms of understanding these

principles because they have an axiomatic problem. There's a disconnect. The biggest problem that we have when it comes to economics today is that money is essentially God. Money has achieved this status in economics where it is everything to everyone. It's the Genesis of economics; it's the root, it's the

prime mover; it's the measuring rod, it's the purpose, it's the

medium. Money is everything. And Helga Zepp-LaRouche addressed

exactly this pathology in her webcast yesterday. And she called

for a public debate on this. She said, as it begins to dawn on

people who have believed that everything that they had believed

about economics may perhaps have been wrong, we need to question

some of the most basic economic assumptions that we hold dear, and ask ourselves the question, "What is the ultimate purpose of

an economy and what is the true source of true economic wealth?"

So, here's Helga LaRouche:

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: I think there is something

fundamentally wrong with the system of the free market, which after all is not that free, given the fact that all central banks

did was to bail out the banks and keep money pumping for the benefit of the speculators, so that the rich become richer, and

the poor become more poor, and the middle class is shrinking.

This article by Bloomberg which you referenced earlier, is very interesting, because the author admits that according to his

theory, China should be collapsing, it should have meager economic growth, but obviously the contrary is the case. And he

says that China is doing everything which according to his theory

are terrible, like state intervention, party control, – things like that – and China is prospering. And actually, he says, he's not yet ready to completely overturn his theory, but he's willing to make corrections.

There will be a lot more corrections, because I think we need a public debate, what are the economic criteria for a functioning economy? And obviously, the works of my husband, Lyndon LaRouche, and his development of physical economy, going

back to Leibniz, to Friedrich List, to Henry C. Carey, to Wilhelm

von Kardorff, who was the economic advisor of Bismarck and was one of the key influences to bring about the industrial revolution in Germany; as compared to the so-called free market

model, I think we have to have a real debate, what is the cause

of wealth? Is it money, or is it the idea of the creativity of

the individual, which then leads to scientific and technological

discoveries, which applied in the production process leads to

an

increase in productivity, which then leads to more wealth, longevity, and all of these things.

We need a discussion about that, because the notion of what is economy, equating that with money, has really become one of the axiomatic assumptions of a failing system. So we need a debate about that. [end video]

OGDEN: So the time has come. As I said, it's a very fertile field, and this is one of the most important reasons why

we've now launched a new LaRouche PAC class series, which gets directly at these principles; not only of economics, but this is

what drives global policy. What is the purpose of economy?

What

is the true identity of man? And what should be the collaborative between peoples and between nations, to what end?

So, I'll take that as an opportunity before concluding, to remind

our viewers that tomorrow we will have the second class in our 2018 class series. This class will be titled "The End of Geopolitics, Part I: The History of Geopolitics." The guest speaker will be Harley Schlanger. Again, you can register for this entire class series, which is called "The End of Geopolitics. What Is the New Paradigm?" The registration is now

open. If you have not registered for this class series, I strongly encourage you to. The link is available on the screen

– lpac.co/np2018. You can also visit discover.larouchepac.com which will be the central hub of all of the material for this class series. Again, if you're a registered participant, not only do you have the opportunity to participate in the live public forums, such as the inaugural class that was delivered last Saturday by Helga Zepp-LaRouche, but you also have the

opportunity for an in-depth engagement around the syllabus, the required reading materials, the homework assignments, the live feedback from the teachers and from the leaders of the LaRouche PAC class series, and also some discussion periods which are only open to registered participants. Registration has continued to increase. We have a large number of registered participants from all across the United States and elsewhere around the world, too. So, we're putting together the educated grouping, the cadre which will be able to lead this discussion for a new economics, a New Paradigm. The field is wide open. The door is there, and all we have to do is walk through it. We are in a unique position to inform this discussion today; and it is a very urgent debate which needs to take place as Helga Zepp-LaRouche just said. So, thank you for joining me here today. I thank Paul for joining me. Please stay tuned to larouchepac.com; we have a lot of work to do, and we'll see you next week.

'Demokrati': Betyder det princippet om det Almene Vel eller partipolitisk lammelse og krige for regimeskifte?

Leder fra LaRouche PAC, USA, 14. feb., 2018 – Senatets Efterretningskomites høring i går med lederne af de amerikanske efterretningstjenester, var anti-russiske, anti-kinesiske optøjer fra både senatorer og vidner. Den nye 'politiske korrekthed' i ånden fra McCarthy dominerede enhver diskussion af det faktiske emne, »trusler mod Amerikas nationale sikkerhed«. Hvis der hersker noget tvivlsspørgsmål om, hvorfor, det er mislykkedes præsident Trump at forfølge sine hensigter – stormagtssamarbejde med både Rusland og Kina om bekæmpelse af terrorisme og regionale krige – så blev de besvaret af forestillingen i Senatet i går, og som også omgiver ham i Det Hvide Hus.

De ledende folkevalgte i USA og Europa har, med deres skrigeri om, at Kina og Rusland er en trussel mod »demokratiske værdier«, demonstreret deres totalt manglende evne til at praktisere demokrati succesfuldt. Deres partier gør dem ude af stand til at regere – eller, som vi ser det i Tyskland, blot

at danne en regering og forsøge at regere. De kan ikke reducere fattigdom, hvor Kina er ved at fjerne det; de kan ikke stoppe en epidemi af narkeafhængighed og selvmord. De ser et neokonservativt militær/Wall Street-kompleks føre krige for regimeskifte »imod autoritære regimer, og for demokrati«; disse krige er årsag til katastrofale menneskelige lidelser og død, og ødelæggelse af rigdomme, spreder international terrorisme og massive flygtningestrømme. De står nu over for et nyt finanskrak, der er under udvikling, og lammes af Wall Street i at agere for at stoppe det sådan, som Kinas myndigheder har gjort. I stedet skrider de år efter år, at »Kina vil krakke«, mens Kinas bidrag til verdensøkonomiens vækst faktisk konstant stiger.

Det kræver samarbejde med Kina og Rusland at løse disse problemer, hvilket tydeligvis var, hvad Trump havde i sinde, da han indtog embedet. Men selv om gerningsmændene til »Russiagate«, som startede kupforsøget imod ham, nu er godt og grundigt miskrediterede, fortsætter processen med at tvinge præsidenten til at indtage en anti-russisk, anti-kinesisk holdning selv i hans egen administration.

To kronikker i de seneste par dage i en af Kinas førende aviser, *Global Times*, sætter Kinas evne til at tjene sit folks almene vel – regering ved og for folket – i kontrast til USA's ekstreme partipolitiske lammelse og forfølgelse af »demokrati« i fremmede lande ved hjælp af krige. Den anden kronik tog et spørgsmål op, der nu er centralt i denne amerikanske, partipolitiske lammelse: økonomisk infrastruktur.

Som præsidenten gentagne gange har erkendt: USA behandler ikke problemet med sin smuldrende infrastruktur, forsvarer ikke sine borgere mod tilbagevendende oversvømmelser under orkaner, fatale sammenbrud i transportsystemet, broer og dæmninger, der kollapser, inficeret drikkevand – og forbedrer da slet ikke deres liv med nye infrastrukturplatforme, som Kina, der har udbygget 15.000 mil moderne højhastighedsjernbaner og revolutioneret sit folks bevægelighed. Hvis USA insisterer på,

at Kina er dets konkurrent, skrev *Global Times*, »så er infrastrukturbyggeri også en form for konkurrence«.

Dette er en konkurrence om at tjene det almene velfærd. Præsident Trumps infrastrukturplan, påtvunget ham af Goldman Sachs bank, vil ikke gøre det; men der er heller ikke kommet noget tilbud fra nogen af de politiske partier om et brugbart alternativ – til at rette op på mere end et halvt århundredes forfald og sammenbrud.

Det eneste alternativ, der vil virke, er det, der som sit mål har det amerikanske folks og hele menneskehedens generelle velfærd. Dette alternativ begynder med at bryde Wall Street bankerne op – med en genindførelse af Glass/Steagall-loven – og udstede for billioner af dollars ny, produktiv kredit gennem en ny nationalbank eller Reconstruction Finance Corporation, for at bygge en ny, højteknologisk infrastrukturplatform for USA. Denne fremgangsmåde er en del af Lyndon LaRouches nu berømte Fire Love, der også specificerer NASA's tilbagevenden til et niveau af rumforskning, der svarer til Apolloprojektet, samt at genoplive forskning og udvikling af teknologier til fusionskraft gennem et forceret program.

Infrastrukturspørgsmålet bliver nu en del af de partipolitiske valg i 2018. Lad menneskehedens fælles mål og fælles velfærd dømme i denne konkurrence, som de vil dømme Kina, Amerika og »demokratiet«.

Foto: State of the Union 2018

Helga Zepp-LaRouche: Lad os konsolidere det Nye Paradigme, Nu, hvor Det britiske Imperies kup mod Trump er afsløret. pdf og video

Derfor er det så meget desto mere vigtigt, at den eneste løsning på denne finanskrise, nemlig gennemførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingen og de Fire Love, min mand, Lyndon LaRouche, har udarbejdet; at de nu kommer frem på bordet, og at der kommer et krav fra befolkningerne i alle landene om, at deres regeringer responderer til Xi Jinpings tilbud om at samarbejde med den Nye Silkevej. Europa, Tyskland, Italien, Frankrig, USA; de har alle et presserende behov for en forbedring og modernisering af infrastruktur.

Download (PDF, Unknown)

Britisk efterretning nu afsløret som anfører af kuppet imod Trump; Vi kan overvinde dem

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. feb., 2018 – Brochuren fra LaRouche PAC Action Committee, der afslører historien bag Robert Mueller, den »umoralske, juridiske lejemorder«, som er deployeret for at fjerne Donald Trump fra præsidentskabet, har nu cirkuleret i seks måneder og haft en enorm indvirkning.

Med dele af »Få ram på Trump«-specialstyrken, der nu er totalt miskrediteret, er det muligt at gå efter selve uhyrets hoved – britisk efterretning og britisk geopolitik, som Trump truer med at vælte.

Brochuren erklærer dristigt lige fra begyndelsen, at Mueller og hele fremstødet for at stoppe Trump *siden 2015*, kom fra britisk efterretning og det britiske »imperieoligarki«.

I de seneste 48 timer er det, af det Britiske Udenrigsministerium i en sag for retten i London, og ligeledes af Washington Post i en lang artikel, blevet afsløret, at ikke kun »tidligere« MI6-agent Christopher Steeles dossier, men derimod mange britiske efterretningsagenter er involveret – som f.eks. i Udenrigsministeriet – og fra toppen er deployeret til at få ram på Trump. Og hvem deployerer dem fra toppen? »Tidligere« chef for MI6, sir Richard Dearlove. Samme Dearlove, der kommissionerede sit eget, berygtede »dossier« for Tony Blair, som »beviste«, at Saddam Hussein havde atomvåben og kemiske våben!

Dette dossier vanærede udenrigsminister Colin Powell og lancerede den katastrofale Cheney-Bush-invasion af Irak 2003-2011. Den nuværende, britiske kampagne havde, gennem at

bruge »Steele-dossieret«, til formål at diktere USA, at det ikke havde lov at have en præsident, der ønsker samarbejdsrelationer med Rusland eller Kina.

Det var britiske efterretningstjenester, der blandede sig i vore valg i 2016. Londons MI6, den hemmelige efterretningstjeneste, kolporterede britisk skidt om Trump og Rusland gennem Obamas efterretningsfolk og Clinton-kampagnen, med det formål at ødelægge Trumps kampagne, og hans præsidentskab.

Rusland og USA har været reelle eller potentielle allierede i århundreder, gående helt tilbage til det væbnede neutralitetsforbund (First League of Armed Neutrality), der var med til at vinde vores Revolutionskrig, og til den russiske flådes indgriben mod britisk støtte til slavemagten i vores Borgerkrig, frem til det amerikansk-russiske samarbejde mod Hitler, som Sir Winston Churchill arbejdede på at ødelægge.

Det samme er sandt om USA's relationer med Kina, under Anden Verdenskrig og tidligere. Nu inviterer Kina USA til at gå med i forlængelsen af Bælte & Vej Initiativet, et projekt for økonomisk genopbygning og udslettelse af fattigdom i langt større skala end Marshallplanen.

Vi har brug for internationale aftaler for at bygge den mest afgørende, nye infrastruktur på verdensplan og brug for at acceptere Kinas lederskab i dets Bælte & Vej Initiativ. Selve Amerika har enorme underskud med hensyn til ny, økonomisk infrastruktur og må skabe en national (statslig) kreditinstitution for at deltage; en ny Reconstruction Finance Corporation i Roosevelts tradition, eller en nationalbank i Hamiltons tradition.

Vi må have en koordineret genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling i hele USA og Europa, før City of London og Wall Street bringer vore økonomier ind i et nyt, denne gang langt

værre, krak.

USA ville ikke præstere disse ting, hvis det gav lov til, at en præsident med overlæg blev fjernet for at være i overensstemmelse med den britiske, geopolitiske doktrin for krige for regimeskifte og konfrontation mellem stormagter.

De memoer, der nu er kommet frem fra Husets Efterretningskomite og Senatets Justitskomite, har sprængt Steele-dossieret vidt åbent, med samt dets anvendelse imod præsident Trump. De, der er blevet afsløret af disse memoer, er ret utilfredse og vil forsøge at genvinde fremstødet for at fjerne præsidenten, med mindre de besejres.

Foto: Sir Richard Billing Dearlove, KCMG (født 23. jan., 1945) var chef for den Britiske Hemmelige Efterretningstjeneste (MI6) fra 1999 og til 6. maj, 2004. (Domusrulez / Wikimedia)

Stor succes for Københavnerseminaret: Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika

Videoen fra diplomatseminaret om eftermiddagen:

Video from the diplomatic seminar in the afternoon:

Lyd fra diplomatseminaret om eftermiddagen:

Audio from the diplomatic seminar in the afternoon:

Audio from the diplomatic seminar in the afternoon:

Videoen fra aftenseminar for Schiller Instituttets medlemmer:

Video from the evening meeting for Schiller Institute members:

Lyd fra aftenseminar for Schiller Instituttets medlemmer:

Stor succes for diplomatseminar: Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika

København, 6. feb., 2018 – Hussein Askary, medforfatter af Schiller Instituttets nye Specialrapport, »**Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renæssance**«, var gæstetaler på et seminar for diplomater, der blev holdt i København i går. De andre talere var Ghanas ambassadør til Danmark, H.E., fr. Amerley Ollennu Awva-Ashmoa, og formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg.

Seminaret indledtes med en kinesisk folkesang, fremført af Feride Istogu Gillesberg og Michelle Rasmussen. Arrangementet så deltagelse af fire ambassadører fra Afrika, Sydasiens og den tidligere Sovjetunionen, samt andre diplomater fra Sydvestasien og Østasien.

Desuden deltog en repræsentant fra et betydningsfuldt, dansk ministerium, en tidligere dansk ambassadør, en tidligere østeuropæisk ambassadør til Danmark, en professor fra et FN-relateret universitet, og en professor/parlamentsmedlem, der rejste hele vejen fra et østeuropæisk land særligt for at deltage i dette seminar. En afrikansk, politisk leder, en pensioneret selskabsøkonom, der har mobiliseret danske politiske kredse for den Nye Silkevej, præsidenten for en international fredsorganisation, en forsker ved et dansk universitet og en seniorakademiker, der er ruslandsekspert, deltog ligeledes, så vel som også Schiller Instituttets kernemedlemmer i København og Jylland.

Her følger nogle af de ideer, der blev præsenteret på seminaret. Tom gennemgik kort Schiller Instituttets forslag, som udgjorde grundlaget for Kinas Bælte & Vej Initiativ. Vi må opgive det dyriske, geopolitiske paradigme og i stedet samarbejde om at virkeliggøre det nye paradigme for

menneskehedens fælles skæbne. Tom diskuterede betydningen af den franske præsident Macrons besøg til Kina, og stillede spørgsmålet: Hvad med USA? Gillesberg briefede desuden de forsamlede om betydningen af det netop offentliggjorte Nunes-memo, som pegede på briternes, og ikke russernes, indblanding i det amerikanske valg. Dette kan være med til at befri Donald Trump til at bryde med det gamle paradigme. I skrivende stund udviser finansmarkederne stor nervøsitet, og det er absolut nødvendigt, at vore politikker bliver vedtaget. Dernæst introducerede Gillesberg Hussein Askary ved at fortælle om hans baggrund.

Hussein Askary: Hussein, der lagde ud med at fremvise og forklare LaRouches Trippelkurve, gennemgik de væsentligste punkter i specialrapporten og understregede, at Vestasien og Afrika kan og må foretage spring frem til de mest avancerede, og ikke nøjes med de mest primitive, teknologier. Han brugte tidl. præsident Obama som eksempel på det gamle paradigme, som havde forhindret Afrikas økonomiske udvikling, ved at citere fra Obamas tale, da han var i Sydafrika. Obama sagde her, at, hvis alle unge afrikanere fik et stort hus og en høj levestandard, »ville planeten koge over«. Hussein viste dernæst et billede af Obamas hus til 8 million dollars. Det er helt fint, at han har så fint et hus; men det er kriminelt at forhindre andre i at gøre ligeså.

Hussein citerede fra Xi Jinpings tale, hvor denne sagde, at nøglen til at bekæmpe fattigdom i Afrika var at fremme industrialisering, det vil sige, fysisk økonomi. Schiller Instituttet promoverer ikke Kina som sådan, men vore egne principper. Med en gennemgang af rapportens anbefalinger sagde Hussein til seminarets deltagere, der repræsenterede mange nationer, at Schiller Instituttet kunne være med til at udarbejde udviklingsbanker for ethvert land, der ønsker at skabe sin egen kredit. (Han kom også ind på, hvordan Egypten havde gennemført en intern finansiering af den nylige udvidelse af Suezkanalen.) Moderne infrastruktur vil gøre

Afrika 'mindre'. Afrika og Vestasien bør ikke blot eksportere råmaterialer, men derimod forarbejdede, værdiforøgede industri- og landbrugsprodukter. Kina ønsker at gå i retning af eksport af højteknologi og er med til at skabe optimisme i Afrika mht., at »Vi kan også gøre det«. Hussein anbefalede læsning af Xi Jinpings tale på den seneste, 19. partikongres.

Den Nye Silkevej handler ikke blot om jernbaner, men om transformation gennem videnskabelig opdagelse og kultur i form af udviklingskorridorer, hvor Hussein refererede til sin undersøgelse af, hvordan kinesernes opfindelse af papir havde gjort det muligt for den muslimske, videnskabelige renæssance at blomstre.

Se engang på omstændighederne i Afrika i dag, med langt flere, internt fordrevne end det antal flygtninge, det lykkes at nå frem til Europa. Ghanas præsident opfordrede ungdommen til at blive og opbygge deres lande. I takt med, at vi øger levestandarden, vil dette fordre en ny økonomisk platform med højere energigennemstrømningstæthed – kernekraft. Hussein afsluttede sit foredrag ved at vise et natfoto af Afrika i året 2015, og så Chance McGees vision af, hvordan det ville se ud i 2050, under LaRouche-overskriften, »Det er fremtiden, der bestemmer nutiden«.

Dernæst holdt Ghanas ambassadør en kort tale og bemærkede med glæde denne understregning af Afrikas industrialisering og erklærede, at hun var meget imponeret over det, kineserne nu gør i Afrika, og over det, vi her fremlagde på vores seminar. Et udskrift af hendes tale vil senere være tilgængeligt.

Herefter fulgte en livlig diskussion, som ikke blev optaget, men vi vil senere skitsere de spørgsmål, der blev diskuteret.

Om aftenen blev der afholdt et sekundært seminar for Schiller Instituttets medlemmer. Her kom Hussein med den vigtige bemærkning, at han vidste, at russernes intervention ville transformere situationen i Syrien og føre til, at vore ideer

fik mulighed for at blive udbredt i området, hvilket var grunden til, at han tog initiativ til, at denne nye rapport blev udarbejdet. Diskussionsperioden er inkluderet i optagelsen (udlægges snarest).

De to seminarer var resultat af en stor kampagne, der har udbredt invitationen om specialrapporten, Kinas Bælte & Vej Initiativ og Schiller Instituttets rolle, præsident Macrons tale og LaRouches Fire Love, samt den **danske oversættelse af en særlig introduktion til rapporten**, vidt og bredt til alle ambassader og regeringer, akademiske-, erhvervs- og fagforeningskredse og offentligheden, og som omfattede kontakt til professoren/parlamentsmedlemmet, der kom fra Østeuropa, og opkald til ambassader. Interventionen i mødet i Dansk Institut for Internationale Studier/Udenrigsministeriet, der er rapporteret andetsteds, var ligeledes end del af mobiliseringen.

På begge seminarerne blev LaRouchePAC's video-undervisningsserier i henholdsvis **LaRouches Økonomi (på dansk her)** og den **kommende undervisningsserie om Det Nye Paradigme** annonceret for alle deltagere.

**Den virkelige betydning af infrastruktur: Fysisk-økonomiske platforme.
Undervisningsserie i økonomi**

2017, Lektion 7; pdf og video

Vi vil se på hr. LaRouches omdefinering af, hvad infrastruktur virkelig betyder. Dette er afgørende på det aktuelle tidspunkt, for infrastruktur er blevet et meget populært spørgsmål, på både gode og dårlige måder. Så det er meget vigtigt, at vi behandler dette nu; på det globale plan har vi Kina, der fører an med Bælte & Vej Initiativet – vi ser her hovedkorridorerne i Bælte & Vej, der viser den massive udvidelse af infrastruktur i hele Asien og ind i Afrika, og som begynder at sprede sig til hele verden, under Kinas anførelse [Fig. 1]. Så infrastruktur er altså kommet til live igen, der er en infrastrukturenæssance på en meget god måde.

Infrastruktur er også et varmt emne for diskussion i USA, men noget af det finder desværre ikke altid sted på højeste niveau. På den gode side har vi præsident Trump, der har rejst spørgsmålet om nødvendigheden af at genopbygge USA's infrastruktur. Det er mange mennesker enige med ham i. Han har fremsat ideen om en investering på \$1 billion i ny infrastruktur. Men selve ordet 'infrastruktur' er også blot blevet en del af mange andre folks narrativ, fortælling, og det er blot et ord, der ikke rigtig har den hensigtsmæssige betydning i den måde, ordet bruges på af mange mennesker. For et par år siden lykkedes det Arnold Schwarzenegger mere eller mindre at udtale ordet i en af sine taler, og selv han taler om, I ved, denne mand, der beundrer Hitler og de degenererede 'greenies' (miljøaktivister) og endda taler om betydningen af at genopbygge infrastruktur. Men det er blot et slagord, der ikke har den samme betydning, som det bør have i en fysisk-økonomisk betydning.

Så vi vil behandle hr. LaRouches omdefinering og højere forståelse af, hvad infrastruktur rent faktisk betyder. Han definerede denne nye betegnelse med den fysisk-økonomiske platform, som bliver emnet for vores diskussion i dag.

Schiller Instituttets spørgsmål på konferencen: Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika arrangeret af Dansk Institut for Internationale Studier og Udenrigsministeriet

Schiller Instituttets medlemmer og partnere stiller spørgsmål om den positive rolle, Kina spiller i Vestasien og Afrika, med den Nye Silkevej (Bælte & Vej Initiativet) d. 31. januar 2018 ved et møde, arrangeret af Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og Udenrigsministeriet, med titlen "Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika". Se video:

Schiller Institute in Denmark intervention at Middle East/North Africa conference

COPENHAGEN, Feb. 2, 2018 (EIRNS) – Members of the Schiller Institute Denmark went to an event hosted by the Danish Institute for International Studies and the Ministry of Foreign Affairs on "New Trends in Power and Politics in the Middle East and North Africa" on Jan. 31. The conference speakers included the Danish foreign minister (who didn't take questions) and international and Danish think tank analysts.

About 200 people attended the event, and it was live-streamed. The main theme of the conference was that now there is an unstable political vacuum in the area due to the end of the neo-liberal world order. The Schiller Institute intervention was to bring the potential of new paradigm into the discussion. Two of the Schiller Institute members asked questions calling for the USA and Europe to join the New Silk Road, as Lyndon LaRouche has been calling for, and together with China build up Africa and West Asia with a win-win spirit as opposed to geopolitics, as French president Macron lately called for. Our upcoming seminar on Extending the New Silk Road to West Asia and Africa was also mentioned. (A woman from the German Marshall Fund in the U.S. Said that the Chinese investments were a great potential, but we have to see if we can go along with what the political price tag may be, another woman from the Carnegie Institute in Washington said that the U.S. should not join the Silk Road, which was just to benefit Chinese interests, but pick and choose what to participate in.) One question was about why there was not more support in the U.S. for Trump's policy to cooperate with Russia and China, (a man from the Atlantic Council said that the problem is that Russia is on a different page on Syria), and the last question was about our campaign to end geopolitics, and which group of investors attached most conditions to their investments, the Transatlantists or the Chinese. Mehran Kamrava answered, that the Chinese investments in the MENA region were purely economically oriented.

Helga Zepp-LaRouche:

Global politik formes i stigende grad af Kinas Nye Silkevej; Tiden er inde for USA at tilslutte sig. pdf og video

Så inden for dette system befinder man sig i et 'Punkt 22', og den eneste løsning er at gå tilbage til det, som Franklin D. Roosevelt gjorde i 1933: gennemfør Glass-Steagall, afslut kasinoøkonomien og så gå over til et banksystem efter Hamiltons tradition – man kan kalde det, hvad man vil, Reconstruction Finance Corporation eller Kreditanstalt für Wiederaufbau (kreditanstalt for genopbygning) – og når man først har gjort finanssystemet sundt igen, er der absolut intet til hinder for, at de vestlige lande fuldt og helt kunne samarbejde med AIIB, Silkevejsfonden og andre finansinstitutioner, der støtter Bælte & Vej Initiativet. Og dette er den eneste måde, hvorpå man kan undgå en total katastrofe, og det er, hvad folk virkelig bør være med til at gennemføre.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttets Specialrapport: Introduktion: Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; en vision for en økonomisk renæssance

Vi introducerer her Schiller Instituttets nye, danske specialrapport, "Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; en vision for en økonomisk renæssance", som er en grundig indføring i den 246 sider lange, engelske rapport, af rapportens forfattere, Hussein Askary og Jason Ross.

Glød dig til en optimistisk og konstruktiv løsning på det forfærdelige fattigdoms- og underudviklingsproblem, som denne verdensdel er så hårdt ramt af, og, som Helga Zepp-LaRouche så ofte har nævnt, den eneste humane og retfærdige løsning på det umenneskelige flygtningeproblem, der nu også har ramt Europa.

Download (PDF, Unknown)